Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus-drukkerij, Willemstad, Curaçao

Hoofdredacteur: A. G. Jansen — Kantoor: Conscientiesteeg 27-29. Telefoon: Redactie 3858. Administratie 3550. Abonnementsprijs: Curaçao, Bonaire, Aruba, Suriname, Bovenwinden f 2.50. Buitenland f 3.— per maand (bij vooruitbetaling)

Shell verwezenlijkt belangrijke projecten in Venezuela

Nieuw hospitaal te Punta Cardon komt dit jaar gereed

Met de mededeling, dat de nieuwe begroting voor 1955 een toename van 10% op de vorige betekent, kondigt de Shell te Venezuela aan, dat zij voor het nieuwe jaar een bedrag van 1200 millioen bolivar heeft begroot. Naar door woordvoerders van deze onderneming werd medegedeeld, is deze begroting in de laatste directievergadering goedgekeurd en werd een bedrag van 334 millioen bolivar in vaste activa omgezet.

Onder de projecten, die het eerst gerealiseerd zullen worden, kan genoemd worden de bouw van een catcracker van het modernste type in de raffinaderij Cardón, alsmede een installatie voor de productie van vliegtuigbenzine van een hoger octaangehalte.

In het Meer van Maracaibo zullen zes hulpinstallaties gebouwd worden, die dienen om de productie van de middel van een onder water-leiding te verzamelen. Naar wordt medegedeeld, zal deze productie door een buizennet worden opgepompd naar een verhoging in het meer op 56 kilometer afstand van Maracaibo, vanwaar het zal verder gevoerd worden tot het eindpunt van Palmarejo door middel van een olieleiding met twee vertakkingen.

De begroting voorziet ook in de aanschaf van een tweetal lichters met boorinstallaties en voorzien van diesel-motoren, waarvan er een reeds op het einde van dit jaar in de Meerzone in bedrijf zal komen. Ook zullen twee hulpgeneratoren van 15.000 kw voor het bedrijf te Las Morochas worden geplaatst, waardoor het vermogen verdriedubbeld wordt. En eveneens ligt het in de bedoeling gedurende dit jaar de bouw van het nieuwe hospitaal van de raffinaderij te Punta Cardón te beëindigen.

Het programma van de Shell voor de twee komende maanden, aldus het Venezolaanse dagblad „El Nacional", waaraan wij deze gegevens ontlenen, voorziet nog in exploratieve boringen in de concessies, gelegen in de Staten Zulia, Tachira, Monaga, Anzoategui en Sucre, waarvoor 25 boorinstallaties nodig zullen zijn, alsmede in exploitatieboringen met het doel de productie van ruwe olie, die in het voorbije jaar een gemiddelde bedroeg van 544.000 barrels per dag op te voeren.

De Shell voegt hier nog aan toe, dat zij om aan de vraag op de binnenlandse markt te voldoen, zich voorstelt het program van de bouw van tankstations in de diverse steden van het land voort te zetten. En wat betreft de sociale verzorging van haar arbeiders en employés zal zij ermede voortgaan hierin de grootst mogelijke verbetering te brengen.

Een millioen voor gasmaskers

Den Haag. — Minister Beel wil één millioen Ned. crt. uittrekken als aanlooporder voor de vervaardiging van gasmaskers voor de bevolking. Hij wil hiermede de Nederlandse industrie de gelegenheid bieden ervaringen op te doen en zich zodanig voor te bereiden, dat, wanneer nodig, onmiddellijk op grote schaal gasmaskers voor de bevolking kunnen worden geproduceerd.

Goeie maatjes

Het werd vriendschap op het eerste gezicht, toen deze pientere herdershond, die de hoofdrol speelt in de nieuwe film „De avonturen van Rin-Tin-Tin", kennis maakte met de chimpansee Nealy, een van zijn belangrijkste tegenspelers. En Nealy bleef onder de blijken van „herderlijke genegenheid" niet helemaal onbewogen, getuige deze opname van de twee maatjes, die broederlijk naast elkaar even van de vermoeienissen van het acteren zitten uit te blazen....

Elf uur lang

Aardbeving treft Liparische eilanden

Palermo. — Een niet minder dan elf uur durende aardbeving heeft gisteren de bewoners van de Liparische eilanden, welke tegenover de Noordkust van Sicilië liggen, in paniek uit hun huizen doen vluchten. Tal van huizen zijn ingestort en tenminste 20 eilandbewoners gewond.

De Liparische eilanden, die ongeveer 80 km ten Noord-Westen van de straat van Messina liggen, zijn een sterk vulcanische eilandengroep waartoe o.a. het eiland Stromboli behoort.

In Palermo, de hoofdstad van Sicilië, heeft het Rode Kruis in allerijl voedsel, veldkeukens en tenten bijeen gebracht, welke per boot naar de eilanden gebracht werden. Ook een aantal deskundigen van het geophysisch instituut te Messina is naar de eilanden gevaren om de schade in ogenschouw te nemen.

Recht tot 't hart

— Op school verwachtte U niet bevorderd te worden zonder studeren. Hoe staat het er nu mee?

Artistieke inbrekers!

New York. — Artistieke inbrekers hebben in een New Yorkse etalage een handige kraak gepleegd. De eigenaar van een groot winkelmagazijn was op de idee gekomen de brandkast van zijn zaak mooi versierd in een van de etalages te zetten, zodat de patrouillerende politie er gemakkelijk het oog op kon houden. Maar de inbrekers kwamen des avonds via het dak binnen en zetten een precies nageschilderde houten kist op de plaats van de echte brandkast, die ze uit de etalage namen en openbraken, zodat hun schilderstuk hun het equivalent van ruim NA ƒ 15.000,— opleverde.

Stelt Eisenhower zich herkiesbaar?

New York. — President Eisenhower is bereid zich herkiesbaar te stellen in 1956, heeft een republikein, die in nauw contact met de president staat, verklaard, en dat vice-president Nixon hetzelfde zal doen schijnt ook wel vast te staan. Voorts schijnt het de bedoeling te zijn dat Nixon in 1960 zal dingen naar het presidentschap, zo meldt United Press.

Eisenhower en Nixon, aldus goed ingelichte republikeinen, rekenen er op, dat zij de steun van hun partij zullen behouden.

Jacht op moordenaars van Remon wordt voortgezet

Panamá. — De Panamese president Guisado heeft besloten bij de jacht op de drie moordenaars van president Remón de hulp in te roepen van deskundigen van het Federale Bureau van Onderzoek — FBI te Washington. Hij besloot tevens gebruik te maken van de diensten van een Cubaanse rechercheur, die ervaring heeft in enkele soortgelijke gevallen. In het algemeen wordt aangenomen, dat „buitenlandse beroepsmoordenaars" verantwoordelijk zijn voor de aanslag.

Het Franse persbureau AFP bericht, dat de Amerikaanse regering heeft medegedeeld het verzoek om hulp van twee FBI-deskundigen **niet** te kunnen inwilligen.

Reuter meldt weer, dat voor een geldinzameling voor het stichting van een fonds voor een geldelijke beloning voor inlichtingen, die leiden tot de arrestatie van de moordenaars, het publiek in twee uur tijds $ 5000 bijeenbracht, nog voordat een en ander bekend was gemaakt door radio en pers.

Ongewoon zware regenval op Saba

Willemstad. — Op Saba is de regen wel ongewoon zwaar geweest, er werd in 24 uur tijd een neerslag gemeld van ruim 572 mm., hetgeen meer dan een halve meter is. Dit is een record neerslag, die, naar er vermoed wordt, nimmer is gevallen. Geen wonder, dat de wegen door dit hemelse water zijn weggespoeld.

Vraaggesprek met Jonckheer

„Olie zal zeker voor komende jaren op de Antillen blijven"

Sociale wetten moeten worden gestreamlined!

In een vraaggesprek (voor Elseviers Weekblad) van de Nederlandse journalist Hendrik de Wit met de heer E. Jonckheer, voorzitter van de Regeringsraad lezen wij o.a. het volgende:

Wij zitten tegenover de heer Jonckheer in hotel Witte Brug in Den Haag. Hij is na de bevestiging van het Statuut nog enige dagen in Nederland gebleven om als premier nog enkele zaken met de Nederlandse regering te bespreken. Hij zou een Hollander kunnen zijn zoals hij daar zit, kalm en rustig, en velen, die hem in de Ridderzaal zagen, dachten dat ook. Toch is hij een telg uit een oud Curaçaos protestants geslacht, dat reeds vele generaties op het eiland woont. Een blanke protestant, die premier van een katholiek kleurlingenland is geworden!

„Hoe staat het met de olie, de kurk waarop de Antillen drijven?"

„Zoals de situatie zich voordoet, zal deze zeker voor de eerstkomende jaren (ik denk vele jaren) op de Antillen blijven", aldus de geruststellende opvatting van de heer Jonckheer. „Maar het is een eenzijdige economie. Er zullen daarnaast andere welvaartsbronnen moeten worden aangeboord. Er is de laatste tijd veel over gesproken, maar nu moet het gebeuren". gaat hij verder. „De bevolkingsaanwas is zo enorm groot, dat ik moeilijkheden vrees als er geen nieuwe bestaansbronnen worden geschapen. Er heerste de laatste tijd zelfs enige werkloosheid".

Werkgelegenheid

De heer Jonckheer vertelt ons dan, dat hij verwacht, dat in het begin van het volgende jaar de werkloosheid zal zijn verdwenen. Dit vertrouwen wordt enerzijds veroorzaakt door de bevredigdende positie van de olieindustrie, die voor het komende jaar weer enkele (ofschoon normale) vernieuwingsplannen op het programma heeft. Aan de andere kant zijn er projecten, waarmee de regering zelf werkgelegenheid wil scheppen. Als wij vragen of deze projecten ook betrekking kunnen hebben op de handel ontkent de heer Jonckheer (hij is zelf uit een koopmansfamilie) dit niet.

Hij verzucht, dat het van zeer veel betekenis zou zijn als Nederland er in zou slagen om in een nieuw handelsaccoord met Venezuela de zogenaamde Antillen-rechten (30 procent extra invoerrechten voor goederen, die via de Antillen in Venezuela worden ingevoerd) op te heffen. Nederland zou dan zelf van de Antillen voor de vestiging van industrieën en als distributie-apparaat van exportgoederen kunnen profiteren.

„Hoe staat het met de toeristen-industrie, als tweede welvaartsbron?" vragen wij.

„Heel goed. Het is nu zover, dat er een maatschappij is gevormd met veel kapitaal voor het bouwen van een groot toeristenhotel op Curaçao."

„En op Aruba?"

„Ook op Aruba komt een toeristencentrum en wel aan de Palm Beach."

„Hoe staat het met een vaste brug over de Annabaai van Curaçao?"

„Dat ressorteert niet onder de regering der Antillen. Daar moet het eilandsgebied Curaçao zelf over beslissen. Maar ik kan u wel zeggen, dat zulk een brug in anderhalf jaar tijds gebouwd zou kunnen zijn. Er is zelfs een Nederlandse aannemersfirma, die heeft aangeboden dat geheel voor eigen risico te doen. Men denkt door het heffen van een kwartje tol per auto de kosten er binnen enkele jaren uit te hebben. De zaak traineert omdat de handel bang is, dat het zakenkwartier er onder zal leiden. Geheel ten onrechte. De brug wordt een „high way" voor het snelverkeer tussen de stadshelften. Bovendien blijft de schipbrug, een attractie voor toeristen, in de benedenstad gehandhaafd."

Sociale wetgeving

„Kunt u niet iets zeggen van de plannen van uw regering?"

„Ik kan alleen zeggen wat mijn partij voorstaat. Er is bijvoorbeeld op sociaal gebied heel veel te doen. De Nederlandse Antillen zijn, in vergelijking met omliggende landen, jaren achter in sociale wetgeving. Verschillende wetten moeten worden „gestreamlined" naar de moderne opvattingen. Er moet bijvoorbeeld ook ouderdomspensioen komen."

„Wilt u bij de „streamlining" zich oriënteren op Nederland?"

„Wij zullen van de ervaring, die in Nederland is opgedaan een dankbaar gebruik maken. Dat wil natuurlijk ook zeggen, dat wij graag Nederlandse deskundigen zullen aantrekken."

„Wat kunt u zeggen van de houding der Antillen ten opzichte van de Nederlanders? Onder de vorige regering was er een actie in de Antillen om bijvoorbeeld de niet-Antillianen van het kiesrecht uit te sluiten."

„Ik ben van mening, dat er onder al de groeperingen, die in de Antillen verblijven, een zo goed mogelijke verstandhouding dient te bestaan. Iedereen moet welkom zijn en moet gelijke kansen hebben. De toegang tot de Antillen moet vrij zijn, uiteraard in zoverre dit sociaal en economisch verantwoord is."

„Beter begrip"

„Heel veel mensen in Nederland denken, dat met de tekening van het Statuut de West nu — net zoals Indonesië — voor Nederland is afgeschreven? Wat denkt u daarvan?..."

Wij hebben onze vraag nauwelijks geformuleerd of de heer Jonckheer antwoordt, met nadruk:

„Dat is zeer zeker niet waar. Integendeel. Het Statuut schept de mogelijkheden tot beter begrip tussen de volken. De mogelijkheid van hulp en bijstand, die het Statuut biedt, zal een nauwe samenwerking in de hand werken. Zegt u het vooral zo, dat wij in de Antillen ons juist door het Statuut nauwer met Nederland verbonden voelen."

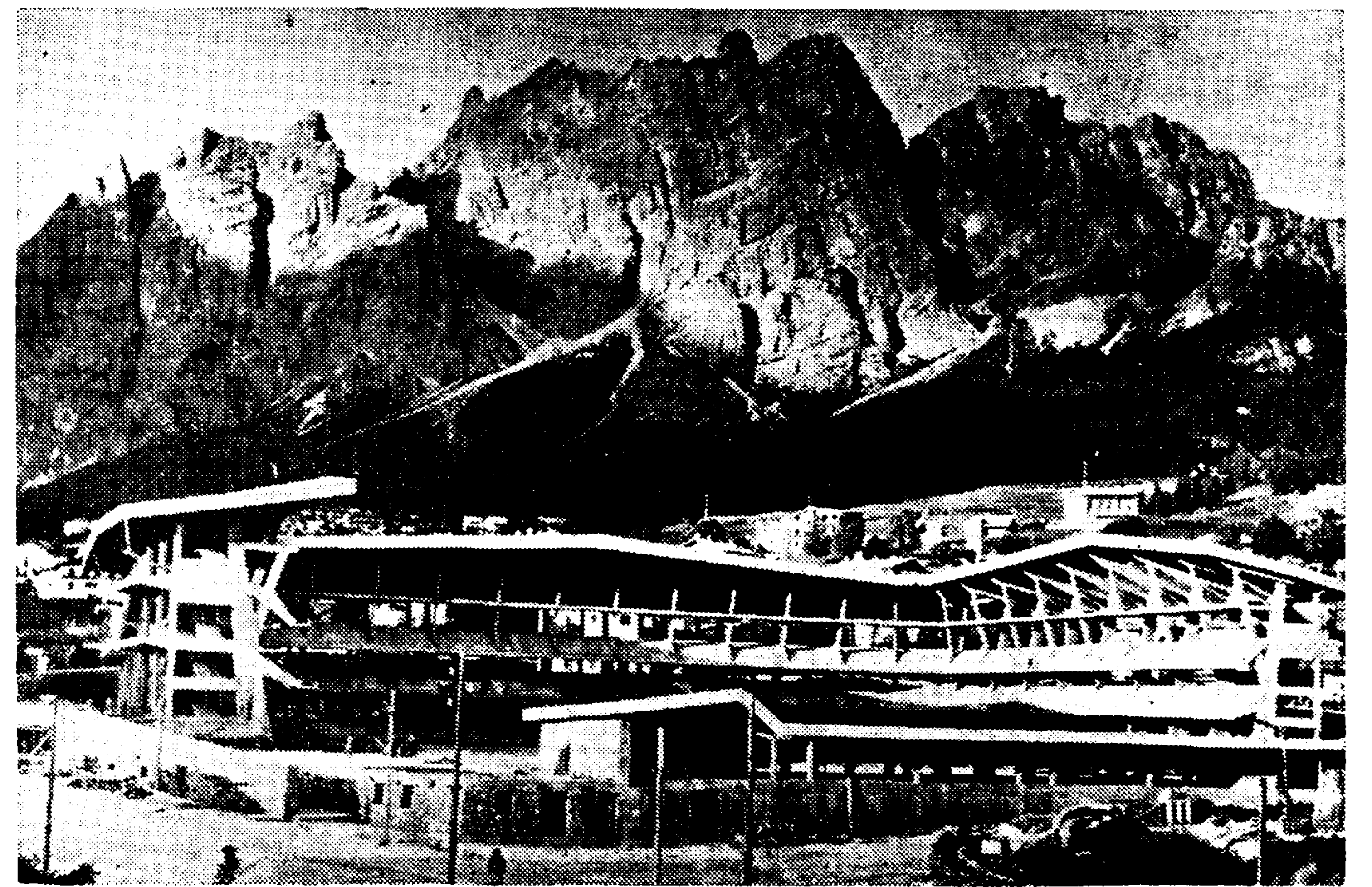
Hieraan hebben we niets toe te voegen. Wij wensen de heer Jonckheer succes als premier der Antillen. Moge zijn werk tot heil van de Antillen en voor de samenwerking in het Koninkrijk vruchtdragend zijn.

H. DE WIT

Somber?

Onder het kopje: „Somber?" schrijft Elseviers Weekblad het volgende: „ De zuigelingensterfte in de Antillen behoeft niet onder te doen voor die in Nederland". sprak dr E. J. van Romondt in een regeringsuitzending.

Het weekblad voegt er aan toe: Wij zijn vol vertrouwen, dat hij het optimistischer bedoeld heeft.

De a.s. Winterolympiade zal in Cortina d'Ampezzo (Italië) gehouden worden. Voor dit sportgebeuren zal ter plaatse een IJsstadion gebouwd worden. Het in aanbouw zijnde IJsstadion — met de sneeuw en gletschers op de achtergrond — waarvan de tribunes in gewapend beton uitgevoerd zullen worden.

Benoeming van Rijksminister na besprekingen over aanpassing Statuut aan Landregeling

Willemstad. — Indertijd hebben berichten gecirculeerd als zou de landsminister van Justitie, de heer Lampe, op de nominatie staan voor de vervulling van de functie van het Rijksministerschap. Een aanvaarding van deze functie zou echter niet te verenigen zijn met het bekleden van het landsministerschap van Justitie. De vereniging van beide functies in één persoon en de hieraan verbonden technische moeilijkheid van het tijdrovende op en neer reizen tussen Nederland en de Antillen, beantwoordt niet aan de belangrijkheid ervan, en hieraan wordt door de Regering dan ook geenszins gedacht.

Desgevraagd verklaarde landsminister Lampe ons, dat hij zeker geen Rijksminister zal worden. De heer Cola Debrot neemt momenteel automatisch het Rijksministerschap waar tot op het ogenblik, dat de nieuwe Rijksminister zal aangesteld worden. Deze benoeming hangt mede af van de thans op gang zijnde besprekingen over de aanpassing van het Koninkrijksstatuut aan de Landsregeling, waarvoor, zoals wij reeds berichtten, de heer v.d. Valk zich momenteel in Nederland bevindt.

De regering zal in deze belangrijke aangelegenheid zo spoedig mogelijk een beslissing nemen. Tot nu toe zijn nog geen namen genoemd. Het is echter aan te nemen, dat de benoeming binnen enkele maanden een feit zal zijn.

Naar Nederland vertrokken

Willemstad. — De heer Dorenbos is gisteren naar Nederland vertrokken. Hij werd uitgeleide gedaan door de heren R. Bos Verschuur en D. Sant van de Technische Dienst. De LRD zal met gebruikmaking van de door de heer Dorenbos achtergelaten apparatuur de metingen voortzetten. Deze zullen nog geruime tijd in beslag nemen.

Op 31 December heeft de bekende Ned. schrijfster van romans, toneelstukken en kinderboeken, Anna van Gogh-Kaulbach (schuilnamen Mac Peter en Wilhelmina Reynbach) te Haarlem haar 85e verjaardag gevierd.

Pater Hofhuis bediend

Willemstad. — Gisteravond werden uit voorzorg aan de Zeer Eerw. Pater Regenaldus Hofhuis in tegenwoordigheid van zijn Confraters de laatste H. Sacramenten toegediend.

De mogelijkheid, dat het verloop van zijn ziekte complicaties met zich medebrengt, gevoegd bij de gevorderde leeftijd van de zieke, maakte het toedienen van het H. Oliesel gewenst.

De zieke wordt in de gebeden van de gelovigen aanbevolen.

Zondag overdracht Omega-voetbalklok

Willemstad. — Naar wij desgevraagd van de heer Mordy Maduro, voorzitter van de C.V.B. en de NABLO, vernemen, wordt op Zondagmiddag as. voor de interlandwedstrijd tussen Curaçao en Deportivo Independiente Medellin, officieel de Omega-timeklok, welke is aangeboden door de fa. Spritzer & Fuhrmann, overgedragen. Het plan bestond reeds deze overdracht op de 30e December jl. te doen plaats vinden, doch door omstandigheden ging dit niet door. Zondag as. nu kunnen alle bezoekers van de grote wedstrijd de speeltijd zelf gemakkelijker volgen op deze enorme klok. Een mooie geste van bovengenoemde firma.

Statenlid Lopez en wegenexpert morgen naar boven

Willemstad. — Naar wij van de zijde van de Regeringsraad vernemen, is als antwoord op het telegram, dat gisteren door de Regeringsraad is verzonden, een telegram van de Gezaghebber der Bovenwindse Eilanden, de heer Paap ontvangen, waarin deze mededeelt, dat het niet direct noodzakelijk is, dat de „Van Speyk", die momenteel wordt klaar gemaakt voor het as. vertrek naar Nederland, naar Saba gaat met reliefgoederen. Op of omstreeks de 11e dezer vertrekt de „Antilia", waarmede dan levensmiddelen, etc. kunnen worden verzonden.

Wel vertrekken morgen het Statenlid Lopez en een wegen-expert van Openbare Werken naar de Bovenwinden. De heer Lopez zal zich op de hoogte stellen van de aangerichte schade op de drie eilanden en zich laten inlichten over de wijze, waarop hulp kan worden geboden.

De wegen-expert — tot op de voormiddag van heden was nog niet bekend wie zal gaan — gaat naar Saba om daar te onderzoeken op welke wijze men op zeer korte termijn een noodweg kan aanleggen i.p.v. de vernielde weg op genoemd eiland.

Curacaos diarama voor Madurodam?

Financiering in studie

Willemstad. — In de Vereniging van de Handel zijn stemmen opgegaan om een diarama te schenken aan het pittoresque miniatuurstadje Madurodam, een diarama die in kleurige uitvoering de warmte van Curaçao zal onderbrengen in Madurodam's kleinsteeds gedoe. Voorwaar een luminieus idee.

De Vereniging van de Handel heeft een commissie ad hoc ingesteld, die zich omtrent dit plan nader zal beraden en in het bijzonder daarvan de financiering van deze geste zal dienen te bestuderen. Want met de vervaardiging van dit diarama is een bedrag van ƒ 12.500,— gemoeid.

Het diarama zou in beeld uitbrengen een specifiek Curaçaos landschap, een stukje van de haven, een Landhuis en een gedeelte van de Curaçaose oliebedrijven.

Correspondentieclub

Willemstad. — De Radiorubriek „Rijksdelen Overzee" in Nederland zoekt jeugdige correspondenten in de Antillen van 12—20 jaar voor haar jeugdcorrespondentieclub. Inlichtingen bij het Cultureel Centrum Curaçao, de Ruyterkade 46D. Tel. 1810.

Van Willinghen expositie in Curaçaos Museum

Willemstad. — Van de zijde van het Curaçaos Museum vernemen wij, dat na de Van Gogh tentoonstelling een tentoonstelling van schilder- en beeldhouwwerken van van Willinghen zal plaats vinden.

Franse profs „schoppen" het ver

Parijs. — Een medewerker van het Parijse blad „France Soir" heeft zich bezig gehouden met de vraag of de Franse beroepsvoetballers na de beëindiging van hun sportieve loopbaan, kans hebben zich een vooraanstaande positie in de burgermaatschappij te verwerven. Zijn enquête wees uit, dat sommige ex-profs het ver kunnen brengen. Zo werd een hunner burgemeester, een ander lid van de nationale vergadering. De vroegere prof. Delfine klom van gemeen soldaat op tot luit.-kolonel, en zijn bevordering tot generaal wordt binnenkort verwacht. Verder behoort Touffait thans tot de hoofdambtenaren, hij is al kabinetschef van een minister van Defensie geweest.

Op het lijstje van geslaagde vroegere profs staan voorts een bankier, een tandarts, een hoge hoofdambtenaar van de douane, een geleerde en een hele reeks vooraanstaande kooplieden en industriëlen.

— De belangrijkste Britse luchthavens zullen in de toekomst worden uitgerust met een electrische zaag, die in ongeveer 15 seconden een opening in de romp van een verongelukt vliegtuig kan maken, zodat passagiers het vliegtuig zullen kunnen verlaten.

Met het stoomschip „Delft" van de KNSM werden op 30 December j.l. een tienduizendtal kartons „FRIESCHE VLAG" melk aangebracht voor Curaçao, hetgeen inderdaad iets unieks te noemen is, zodat onze fotograaf niet na kon laten een gedeelte van deze enorme voorraad in de loods van de KNSM op de gevoelige plaat vast te leggen.

Zullen de Antillen deelnemen aan komende „E 55"-expositie?

Veel zal afhangen van een eventuele financiële steun van de Regering

Willemstad. — Een prachtig idee werd destijds op de ere tribune van het Rifstadion uitgewerkt toen R. A. C. Henriquez, de actieve voorzitter van de Vereniging van de Handel, met de heer Lioni, die het Nederlands bondselftal op zijn tournee door de West vergezelde, de gedachte lanceerde, dat het wel aardig zou zijn dat de Nederlandse Antillen een klein paviljoen zouden inrichten in de binnenkort te Rotterdam te houden "E 55"-expositie. Bedoelde expositie, die op 18 Mei in Rotterdam voor het publiek zijn poorten opent, pretendeert een manifestatie te zijn van Nederlands energie. „Een goed idee" zeide de heer Lioni en hiermede werd de basis gelegd voor een hele boel geschrijf en correspondentie.

De heer R.A.C. Henriquez heeft tijdens zijn recent bezoek aan Nederland in November j.l. nog eens de puntjes op de „i" kunnen zetten door contact op te nemen met de organisatoren, waardoor de heer Jac. Kleiboer, een man, die in het tentoonstellingswezen een bekendheid geworden is. De bedoeling is dat de Antillen — indien zij zouden deelnemen aan genoemde tentoonstelling — zouden exposeren met onder andere Sabaans kant, strohoeden, Curaçaose likeur en andere hier vervaardigde voorwerpen en dit in een Paviljoentje, dat een typisch Antilliaanse aankleding zou krijgen. Doch de heer Henriquez zag ook nog andere aantrekkelijke mogelijkheden om deze stand kleur te geven.

In Augustus, wanneer in Nederland de vacantiemaanden aanbreken en wellicht vele Antillianen Nederland in hun Europa-vacantie-trip opnemen, zou men in het Paviljoen wat meer leven willen brengen door een Antilliaans orkestje en enkele dansers te laten optreden. Dit gevoegd bij de vertoning van slides, en andere aantrekkelijkheden, die naar gelang de tijd vordert in de gedachten van de organisatoren mochten opkomen, maken dit Antilliaans Paviljoen wel tot een van de meest attractieve onderdelen van de E-55 expositie.

Ook het C.C.C. is officieel voor de E-55 organisatie benaderd om de zorgen van het folkloristisch gedeelte op zich te nemen. De bedoeling is nu dat er een commissie wordt benoemd, die een en ander zal bestuderen. Genoemde commissie dient zo representatief mogelijk te zijn teneinde de Nederlandse Antillen op zo'n breed mogelijke basis te vertegenwoordigen.

Maar besprekingen zijn niet nodig indien men van te voren niet kan beschikken over de nodige gelden om eèn en ander mogelijk te maken. Zo heeft men zich gewend tot het Departement van Economische Zaken met de vraag in hoeverre het Departement een dergelijke poging zou aanmoedigen en wat belangrijker is financieel zou kunnen steunen. Naar wij hebben vernomen heeft het Departement van Economische Zaken zich in verbinding gesteld met de Landsminister van Economische Zaken met het verzoek of van regeringswege een dergelijke Antilliaanse deelname zou kunnen worden gesteund.

Nieuw tarief ABC-dienst

Willemstad. — Het ABC-busbedrijf heeft dezer dagen een wijziging in haar tarieven gebracht. Vroeger kocht men voor ƒ 8.— een maand/knip-kaart, waarvan men tweemaal daags gebruik kon maken. Thans kosten de maandkaarten ƒ 10.— en kan men daarvan zoveel gebruik maken als men verkiest.

Het is te verwachten, dat deze wijziging in het tarief voor de maandkaarten een toename van het reizigersvervoer in de hand zal werken. Waar echter deze bus-dienst op de spitsuren de arbeiders, schoolkinderen, enz. die daarvan geregeld gebruik maken, nu reeds nauwelijks kan verwerken, daar is te voorzien, dat dit in de toekomst nog meer moeilijkheden zal opleveren. Het zou wellicht aanbeveling verdienen, dat het ABC-bedrijf zijn wagen-park met enkele bussen uitbreidde, teneinde aan de toenemende drukte het hoofd te bieden.

Opsporing verzocht, maar door Mob. Brigade opgebracht

Willemstad. — De plaatselijke radio-omroepen te Curaçao riepen gisteravond een bericht om van de Commissaris van Politie, waarin deze verzocht te worden bekendgemaakt met de verblijfplaats van de 17-jarige *Ronald Evertsz,* wonende op Fleur de Marie, die sedert 1 Januari j.l. wordt vermist. Ronald was naar een feestje op Montagne gegaan en is hiervan niet teruggekeerd.

Op bedoelde dag echter werd in Rustoord op Grootkwartier door de Mobiele Brigade een jongeman binnengebracht, die onder de invloed verkeerde van sterke drank. Naar wij vernemen gaf de knaap een valse naam op. Het is dezelfde jongeman die door de recherche werd gezocht gisteravond. De zaak is intussen opgelost.

Vuistslagen van „heer"

Willemstad. — De vrouw E. J. H. deed aangifte van mishandeling contra E.I.D. Laatstgenoemde heeft haar enkele vuistslagen in het gezicht gegeven, hetgeen het slachtoffer niet kon appreciëren.

Vechtpartij op de Isla

Willemstad. — Aan boord van het tankschip „Hoegh Spear" moest de recherche optreden tegen de Poolse zeeman K.K. en de Noor A.R.J.. Bij deze vechtpartij op bovengenoemd schip, dat aan de Margrietwerf lag gemeerd, sprong J. in het Schottegat. De CPIM-bewakers haalden de man uit het water. Beide vechtersbazen hadden aan Bacchus geofferd.

Antillen slaan goed figuur in studentenwedstrijden

Amsterdam. — Nederland won in het internationale studententournooi de waterpolowedstrijd tegen de Antillen na een spannende strijd met 3—2. Voor de Antillen scoorde Hans van der Zwan tweemaal.

Schaken: Nederland — Indonesië 3-1.

Zwemmen: 100 meter rugslag heren L. Wildevuur (Nederland) 1 min. 20,1 seconden; Van der Zwan (Antillen) 1 min. 22,9 seconden; Wildeman (Suriname) 1 min. 37 sec.; Lustig (V.S.) 1 min. 54,4 sec.; Oey Kwie Gwam (Indonesië) 2 min. 15,6 sec.

100 meter vrije slag: Tjebbes (Nederland) 1 min. 3,5 sec.; Wildeman (Suriname) 1 min. 6 sec.; Fred van der Zwan (Antillen) 1 min. 6,8 seconden; Belice (V.S.) en Simandjontak (Indonesië) gaven op.

100 meter schoolslag: Boxem (Nederland) 1 min. 23,5 sec.; Lustig (V.S.) 1 min. 24,1 sec.; Huub Vos (Antillen) 1 min. 32,4 sec. Wisnoe (Indonesië) 1 min. 34,2 sec.; Van der Bergh (Suriname) 1 min. 38,4 sec.

4x50 meter estafette vrije slag: Nederland 2 min. 4,3 sec.; Antillen 2 min. 5,8 sec.; Suriname 2 min. 36,5 sec.; Indonesië 2 min. 41 sec.; Verenigde Staten 3 min. 23,2 sec.

Eindklassement: Nederland 35 punten; Antillen 35, Suriname 22, Verenigde Staten 15 en Indonesië twee punten.

Basketball: Indonesië — Antillen 47-23; Nederland — VS 45-37; Suriname — Antillen 63-22; Nederland — Indonesië 54-39.

De uitslagen basketbal luiden: Suriname — Verenigde Staten 58-39; Nederland — Antillen 93-21; Indonesië — Verenigde Staten 53-47.

De uitslagen van het schaken luiden: Suriname — Verenigde Staten 4-0; Nederland — Antillen 4-0.

De uitslagen van de bridge wedstrijden luiden: Indonesië behaalde een verrassende overwinning. Nederland staat in het algemeen klassement echter nog vooraan met 99 punten na drie onderdelen, terwijl Indonesië 96 punten heeft. De Verenigde Staten hebben 63 punten; de Antillen 51 en Suriname 48.

De uitslagen van de gespeelde wedstrijden zijn: Suriname — Antillen 2-0; Indonesië — Nederland 2-0; Verenigde Staten — Suriname 2-0; Nederland — Antillen 2-0; Nederland — Suriname 1-1; Indonesië — Suriname 2-0; Verenigde Staten — Antillen 2-0; Indonesië — Verenigde Staten 2-0.

Eindstand van de dag: Indonesië 38 pnt; Nederland 27 pnt; Verenigde Staten 24 pnt; Suriname 13 pnt; Antillen 8 pnt.

Schaken: Suriname — Antillen 4-0.

Kaartverkoop voetballen op Zondag

Willemstad. — Zondag a.s. is de grote voetbalwedstrijd tussen DIM en Curaçao. De „Amigoe" schreef er reeds over, dat het een groot ongerief is, wanneer slechts een loket open is.

In het verleden gebeurde het hierdoor vaak, dat de kaartverkoop nog aan de gang was, als het eerste kwartier van de wedstrijd was verstreken.

Van het CVB-Bestuurslid, de heer Peukert, vernemen wij nu, dat voor de komende serie-wedstrijden twee loketten worden opengesteld om zodoende een vlotte kaartverkoop in de hand te werken.

Verder deelde de heer Peukert ons mede, dat deze komende, belangrijke wedstrijden NIET door de radio worden uitgezonden.

KLM-De West organiseert

Raadselachtige raadselrit met raadselachtige route

Willemstad. — Het jaar 1955 is nauwelijks aangebroken of de eerste Autorit staat alweer voor de deur. De KLM Ontspanningsvereniging "de West" heeft gemeend er vroeg bij te moeten zijn en organiseert op Zondag 23 Januari a.s. in de morgenuren een grote RAADSELRIT. De prijsuitrijking vindt op 29 Januari plaats. Deze Raadselrit is volkomen verschillend van alle tot dusver op Curaçao gehouden Betrouwbaarheids-, Behendigheids-, Gezelligheids- of Nachtblindheidsritten, of wat voor soort ritten er dan ook zijn verreden.

Geen ruzie tussen partners

Op deze Raadselrit krijgen echtgenoten of partners geen ruzie, omdat ze verkeerd lezen of omdat ze geen klok kunnen kijken: het is géén vaste-route-rit en géén tijdrit. En hoe meer mensen in de auto, hoe meer kans om iets te winnen!

Om heel in het kort te zeggen waar het precies om draait:

a) Er is geen vaste route voorgeschreven, dus

b) de rit kan geheel over asfaltwegen gaan;

c) de rit is ongeveer 70 km. lang en

d) duurt met de rust mee ongeveer 4 uren;

e) er bestaat een voorgeschreven gemiddelde snelheid van 25 km. per uur, maar u zult niet zo langzaam behoeven voort te sukkelen, want

f) er zijn maar twee tijdcontroleposten.

En nu klinkt dit wel allemaal heel eenvoudig, maar toch zitten er voetangels en klemmen in. De deelnemers zullen een telefoonnummer meekrijgen. Vergeten ze het of zijn ze verdwaald, dan kunnen inlichtingen over het volgende traject telefonisch worden gevraagd. Natuurlijk tegen inwisseling van enkele strafpunten.

Deelname aan deze Raadselrit staat open voor de leden van alle verenigingen op Curaçao, alsmede voor introducees. Deelname in teamverband is niet mogelijk. Inschrijfgeld per auto ƒ 2,50. Aanmeldingen tussen 5 en 15 Januari bij de heer De Koning (tel. 3270—7053) of de heer Van Wijk (tel. 3270—7113).

Sport op Suffisant

Suffisantdorp. — In ons verslag „Geslaagde Nieuwjaarsviering in Suffisantdorp" in onze editie van gisteren, verzuimden wij ongelukkigerwijs enkele uitslagen van athletiek-ontmoetingen te vermelden.

Speerwerpen: 1) Rooi met een worp van 50.45 meter; 2) Nebbeling met 41.40 meter.

1500 meter hardlopen: 1) Janssen in de tijd van 4 min. 46.9 sec.; 2) Martina in de tijd van 4 min. 51 sec.

De 15 mijl wielerrace was geladen met spanning en was tevens een waardig slotnummer op de tweedaagse sportdag, waarvan honderden sportfans genoten hebben.

Na een wiel-aan-wiel-race tussen de favorieten Edelenbosch, Fraser en Cranston, was het Edelenbosch, die in de laatste ronde een voorsprong nam gevolgd door Fraser. In de laatste ronde viel Cranston jammerlijk door vermoeidheid uit. Edelenbosch deed over de afstand 44 min. 9 sec. en Fraser 45 min. 31 sec. Edelenbosch, maar kort op Curaçao, heeft bewezen een wielrijder van formaat te zijn. Hij oogstte van het publiek een ware ovatie voor zijn geleverde prestaties, die zowel mededingers als publiek eerbied afdwongen.

Schoolvoorstellingen

Emmastad. — Na de voorstellingen in Sociëteit Asiento zal de Toneelvereniging „Emmastad" speciaal voor de Middelbare Scholen 2 voorstellingen van Shakespeare's „Driekoningenavond" geven.

Priester- en professiejubilea Dominicanen

Gedurende dit jaar vieren de volgende paters Dominicanen hun diamanten, gouden of zilveren priester- of professiefeest.

60 jaar priester: 15 Augustus: pater Gundisalvus Verhey, pastoor, Neerbosch.

50 jaar priester: 15 Augustus: pater Martinus van den Elsen, Gemert; pater Sebastianus Kothmann, Zwolle; pater Alanus Kramer, St Dom. college, Neerbosch; pater Jordanus Raemakers, missionaris, Puerto Rico.

40 jaar priester: 10 Augustus: pater Marcolinus Köster, kapelaan St Dominicuskerk, Utrecht; pater Dominicus Meijer, Oostrum-Venray; pater Magister dr M.A. van den Oudenrijn, prof. Universiteit Fribourg; pater Joseph Peeters, rector, Dominicanessen, Neggio (Zw.).

25 jaar priester: 25 Juli: pater lect. Christophorus Barendse, prof. Universiteit Amsterdam; pater dr lect. Alphonsus Schellekens, prof. Universiteit Nijmegen; 20 Juli: pater Ceslaus Bollen, pastoor St Dom. kerk, Spuistraat Amsterdam; pater Aegidius Brenninkmeijer, Dominican.klooster Huissen; pater Paulus Bruens, pastoor St Dom.-kerk Utrecht; pater Rosarius Determeijer, aalmoezenier, 's-Gravenhage; pater Aloysius van Deventer, kapelaan, Rozenkranskerk, Schiedam; pater Ambrosius van Dieren, kapelaan St Dom.-kerk, Rotterdam; pater Damianus van der Geest, missionaris, Puerto Rico; pater Innocentius Herinck, missionaris, Puerto Rico; pater Magister dr Andreas Maltha, regens en prof. Albertinum, Nijmegen; pater Rafaël Menssen, Dominicanenklooster, Zwolle; pater doct. lect. Dalmatius Michels, prof. Universiteit, Fribourg; pater doct. lect. Stephanus Tesser, prof. Collegio Angelico, Rome.

50 jaar professie: 2 Februari: pater Paulus v.d. Biezen, rector Dominicanessen, Albertushof, Venlo; 23 September: pater lect. Ignatius M. Grollenberg, Dominicanenklooster, Huissen, pater Silvester M. Hagemans, miss. Curaçao; pater Calixtus M. Preller, kapelaan H. Hartkerk, Nijmegen.

40 jaar professie: 23 September: pater Fewericus Bak, Heel; pater Theodardus Bartel, miss. Curaçao; pater Radboud Jansen, kapelaan St Dom.kerk, Alkmaar; pater lect. Walfried Ludwig, miss. Z. Afrika; pater Eusebius Oorsprong, pastoor St. Jan den Dooper, Schiedam; pater lect. Bernulfus Schipper, miss. Curaçao.

25 jaar professie: 18 September: pater Willibrordus Brada, miss. Curaçao; pater Ansgarius Dirks, Santa Sabina, Rome; pater Patricius Folmering, miss. Curaçao; hoogeerw. pater Bonaventura Jansen, Provinciaal Ned. provincie, Dominicanen; pater Clemens Lamers, miss. Curaçao; hoogeerw. pater Augustinus van der Meer, Vicaris Provincialis, Missie Z. Afrika; pater Remigius Mendel, miss. Z. Afrika; pater Christophorus Strijbos, kapelaan Rozenkranskerk, Schiedam; pater Alphonsus Terwindt, kapelaan St Albertuskerk, Rotterdam; Z. Hoogw. Ex. Mgr. Norbertus van Velsen, Bisschop van Kroonstad (Z. Afr.); p. doct. lect. Antonius de Witte, leraar, St Dominicuscollege, Neerbosch; pater Thomas Wolters, miss. Curaçao.

Het weer

Max. temp. 29.4 C (85 F), min. 24.6 C (76.1 F) en gem. 26.8 C (80.3 F); vochtigheidsgehalte 71%. Licht bevolkt 21 en bewolkt 3 uren.

Van de Amstelbieren-vertegenwoordiger **J. A. J. Sprock** ontvingen wij enkele waardevolle geschenken, volkomen in overeenstemming met de standing van de populaire drank- en wijnenfirma. Allereerst een kalender, welke in het kader van de vliegende schotel-epidemie gewijd is aan ruimtevaart- en komeetmensen, die in het heelal ook al geen rust schijnen te kennen zonder het voortreffelijke Amstelbier. De suggestieve kalenders zijn uitgevoerd in kleurendruk.

Voorts ontvingen wij een zak-étuitje met nagelvijl, haarkam en spiegel in fraai leer gestoken. Voorts een kunstbureau-weekkalender met 52 reproducties van Nederlandse schildermeesters, een voortreffelijk stuk werk in een bijzonder practisch geschenk verenigd. Van bijzonder fraaie conceptie is die bureaukalender wel. En om de naam van onze milde schenker in te schrijven, leverde de heer Sprock ons dan ook meteen een soliede ballpoint, alsmede een zak-agenda en een plastic bureau-agenda.

EEN KUNSTMAAN OP STAPEL?

Ruimtevaarders geblinddoekte pioniers in een land met wegwijzers langs de wegen

(Van een medewerker)

Wanneer het woord ruimtevaart genoemd wordt, zijn velen geneigd dan over een tocht naar de maan te spreken en zelfs over interplanetair verkeer, waarbij dan een uitstapje van onze planeet naar Mars favoriet schijnt te zijn. En er zijn ook nog al wat mensen, die een beetje kregelig beginnen te worden als zij over ruimtevaart horen praten. Waarschijnlijk, omdat zij niet graag voor de mal gehouden worden en zij, diep in hun hart, zich bovendien toch eigenlijk te groot voelen voor zulk soort Jules Verne-verhaaltjes.

Maar misschien kan er in het feit, dat de ruimtevaart-enthousiasten in de laatste tijd méér en gedetailleerder spreken over het bouwen van een kunstmatige satelliet — een kunstmaan, die om de aarde heen zal moeten draaien — dan over vacantietripjes naar de echte maan, een aanwijzing liggen, dat de ruimtevaart toch niet alleen maar zo'n Jules Verne-geval is, als zij denken. Trouwens, er is alleen maar tijd nodig geweest, om vele van Jules Verne's fantasieën werkelijkheid te zien worden.

Aan een vlucht rechtstreeks van de aarde naar de maan gelooft niemand meer. En ook in ruimtevaartkringen heeft het besef, dat de eerste maanreiziger hier op aarde nog wel niet geboren zal zijn. Maar de kunstmaan is op het ogenblik reeds te verwezenlijken. En het ziet er zelfs naar uit, dat vrij spoedig de eerste kunstmaan „op stapel gezet" zal worden. Als er al niet, ergens achter het ijzeren gordijn, zonder dat wij het weten, zo'n kunstmaan „op stapel staat."

Een paar weken geleden vertelde William P. Lear, de president van de Raad van bestuur van de Amerikaanse vliegtuigindustrie Lear Inc. te Michigan op een persconferentie, dat men in de Verenigde State het volgend jaar hoopt te beginnen met het opstellen van plannen voor de bouw van een kunstmatige satelliet, een kunstmaan, die op een hoogte van ongeveer 800 km om de aarde zou moeten cirkelen. Zijn firma vervaardigt ook automatische piloten en andere vliegtuiginstrumenten en onderdelen en Lear hoopte, dat zij de opdracht zou krijgen de instrumenten voor deze kunstmaan te fabriceren.

Hij wist zelfs bijzonderheden te vermelden en zei, dat de aardsatelliet een middellijn zou krijgen van ongeveer 150 meter en dat zij zou worden uitgerust met automatische televisiecamera's, die op de dagelijkse tochten — de kunstmaan zou om de aarde heen blijven cirkelen met zo'n snelheid, dat ze één omwenteling per etmaal volbrengt — elk deel van het aardoppervlak zouden kunnen fotograferen en door middel van zenders hun beelden naar een ontvangstation ergens op aarde zouden kunnen doorzenden.

Ook over de bouw van de kunstmaan wist hij het een en ander te vertellen. Al verklaarde hij dat de details van het gehele plan geheim zijn. Het is namelijk de bedoeling, volgens Lear, de onderdelen van de satelliet de ruimte in te schieten en ze te sturen naar een bepaald punt in die ruimte op 800 km hoogte. Daar zouden de onderdelen langs radiografische weg — door middel van afstandsbesturing zoals bij de geleide raketten wordt toegepast — tot het geheel worden samengevoegd, geassembleerd.

Lear schijnt het niet met zoveel woorden gezegd te hebben, maar er is hier blijkbaar sprake van een onbemande satelliet, zodat aspirant-ruimtevaarders zich voorlopig nog niet behoeven te melden.

Geheime wedloop

Alles wijst er op, dat er een ondergrondse wedstrijd aan de gang is tussen de Verenigde Staten en Rusland, wie het eerst de constructie van zulk een kunstmaan zal verwezenlijkt hebben. In dit diepste geheim worden de voorstudies verricht en zo af en toe lekt er wat uit of — wie zal het zeggen — wordt er met een bepaalde bedoeling iets over de plannen losgelaten.

Het is alweer zes jaar geleden — het was in December 1948 — dat aan Amerikaanse kant het eerste woord erover viel. Het was niet zo maar een opgewonden fantast, die het liet vallen, maar niemand minder dan James Forrestal, in die dagen minister van defensie van de Ver. Staten.

Amerika of Rusland?

Op 29 December 1948 legde hij aan het Congres een rapport voor, dat tot titel had „Earth Satellite Vehicle Programme." Het vermeldde, dat de studie van dit program reeds in 1946 was begonnen, dat het werk van de verschillende diensten was gecoördineerd en dat de onderdelen werden overgelaten aan elk der drie militaire departementen, leger, luchtmacht en marine. Het programma was nu ondergebracht bij het centrale project voor bestuurbare projectielen. Daarmee was even een tipje van de sluier opgelicht. Een tipje maar, want tegelijkertijd was het duidelijk geworden, dat het program thuis hoorde in de hoogst geheime wereld van voor de landsverdediging belangrijke plannen. Dit verklaart, waarom sindsdien de hele verdere ontwikkeling onder de roos is gebleven.

En Rusland? De Russen verstaan de kunst van het zwijgen over het algemeen beter dan de Amerikanen. Doch ook in Sovjet-Rusland heeft al wel eens iemand, die er iets van zou kunnen weten, de opdracht gekregen er wat over te zeggen.

Dit voorjaar werd er in Moskou gezegd, dat de raketgeleerden van de Sovjet-Unie de nodige kennis bezaten om kunstmatige aardsatellieten te bouwen. Dat was niet zo heel verbazingwekkend, want de hele historie was eigenlijk begonnen met de befaamde V-raketten, en op dat onontgonnen terrein waren de Duitsers de Amerikanen een heel stuk vóór geweest. Zij hadden tijdens de oorlog al over zaken als kunstmatige aardsatellieten gedacht en waren er niet pas in 1946 mee begonnen. En de Russen waren er na de oorlog ook in geslaagd de hand te leggen op een stuk of wat Duitse raketdeskundigen uit het proefstation voor V-wapens te Peenemünde.

Wat willen deze aeronauten met hun kunstmatige satellieten? Op de eerste plaats ervaring opdoen en belangrijke, ja onmisbare gegevens verzamelen voor de uitbouw en verwezenlijking van hun stoutmoedige plannen. Want zo'n satelliet kan, ook onbemand, dienst doen als een voortreffelijke waarnemingspost om met behulp van allerlei zelfregistrerende instrumenten tal van, langs andere weg niet vergaarbare, gegevens uit deze hoge regionen te verzamelen en deze naar de aarde door te seinen. Maar daarnaast zouden zij in de toekomst de rol kunnen gaan spelen van „tussenstation", van springplank voor een werkelijke duik in de interplanetaire ruimte.

De militaire belangstelling is uiteraard een heel andere. Ze is minder vreedzaam. Zij zien zulk een satelliet als een prachtige militaire waarnemingspost, van waaruit gezien geen geheimen op aarde meer verborgen zullen kunnen blijven. Van daaruit zal men bij wijze van spreken bij zijn vijand op tafel kunnen kijken. En hém dan zelfs zand — of erger — in z'n pap kunnen gooien.

Zij dromen zelfs een griezelige droom van zo'n aardsatelliet, uitgerust met ruimtespiegels, parabolische zonlichtreflectoren, waarmee men 'n geconcentreerde alles verschroeiende bundel zonnestralen op een bepaalde plek op aarde — en dan in het land van de vijand — zal kunnen concentreren. De ruimtevaarders bepalen zich tot het wijzen op de idylle, welke men van dit aardse tranendal zou kunnen maken, als men met behulp van deze zonlichtbundels het klimaat van bepaalde streken op aarde zou kunnen verbeteren. Daar zijn de boze plannen van de krijgslieden intussen niet mee uitgeschakeld.

Het bezit van zulk een kunstmaan is intussen voor de mogendheid, die er het eerst mee in de lucht is, een angstig bezit. Want een vijandige macht zal zulk een kostbaar maantje vrij gemakkelijk met behulp van geleide projectielen kunnen vernietigen. Het chapiter „Satellite Countermeasures", afweermaatregelen tegen satellieten" is dan ook in de Verenigde Staten al aan de orde gesteld. Men kan zich dus met reden afvragen, of er wel zo heel veel plaats voor de idylle zal overblijven. Maar laten wij goede moed houden. Via de atoombom zijn wij ook gekomen tot het atoom voor vreedzame doeleinden.

Het eerste en enige Haarlem-doelpunt in de op 2e Kerstdag gespeelde wedstrijd Haarlem — P.S.V., die door de Eindhovenaren met 1—2 gewonnen werd. De P.S.V.-keeper Steiger wordt hier gepasseerd door Groenevelt (links) van Haarlem.

Londense klerk als spion veroordeeld

Londen. — Het Londense gerechtshof „Old Bailey" heeft de 27-jarige ambtenaar van het Londense Bureau van de Home Guard John Clarence tot vijf jaar gevangenisstraf veroordeeld. Clarence was ervan beschuldigd „geheime inlichtingen betreffende de Britse defensie die nuttig zouden zijn voor een vijand, te hebben verzameld en opgetekend". Hij heeft deze inlichtingen doorgegeven aan functionarissen van de Russische ambassade in Londen.

De spionnagezaak-Clarence is wel „het geval van de spion tegen spotprijzen" genoemd, omdat hij slechts een uiterst geringe betaling ontving voor zijn werk. Clarence zou inlichtingen hebben verzameld over de luchtverdediging en in zijn actentas is een papier gevonden waarop het codewoord stond voor de mobilisatie ingeval van oorlogsdreiging. Boven aan het papier stond geschreven „ambassade der Sovjet Unie". Vóór de zitting van gisteren deed zich nog een merkwaardig incident voor: De bewakers brachten hem van de gevangenis over naar het gerechtshof in Marylebone Road.

Na enige opgewonden telefoontjes kwam hij te rechter plaats aan: bij „Old Bailey."

Gratie

Boedapest. — Het Hongaarse persbureau heeft onlangs bekend gemaakt, dat het presidium van de Hongaarse volksrepubliek op voorstel van de minister van justitie, Erik Molnar, gratie heeft verleend aan de internationaal bekende Hongaarse socialistische leidende persoonlijkheid, Anna Kethly. Volgens berichten van Hongaarse vluchtelingen in Mei j.l. was zij tot twaalf jaar gevangenisstraf veroordeeld.

Mevrouw Kethly trad in 1948 af als vice-president van het Hongaarse parlement, toen de socialistische partij een fusie aanging met de communisten.

Handig spel met deviezen

De Handel en wandel van Hollywood

New York. — Een der voornaamste handeldrijvende industrieën in de wereld vormen de Amerikaanse filmmaatschappijen, verenigd in MPEA, de Motion Picture Export Association. Zij doen dit om de Europese deviezenbeperkingen op wettige wijze te omzeilen en zo het in Europa verdiende geld rente te geven. Het weekblad „Saturday Evening Post" doet in een uitgebreid artikel enige onthullingen over de MPEA-handel, die verrassende vormen heeft aangenomen.

Aangezien geld, dat ongebruikt in banken van Oslo tot Tokio ligt, de filmmakers in Hollywood geen cent helpt, is de MPEA, waarin de grootste tien maatschappijen zijn verenigd, op het idee gekomen, in landen, waar die gelden liggen, goederen te kopen die kunnen worden verkocht. „Daarom", aldus de Saturday Evening Post, heeft de organisatie met een deel van haar bevroren francs een roestig tankschip in Marseille gekocht en gerepareerd en het naar een haven aan de Amerikaanse Oostkust gebracht teneinde het tegen Amerikaans geld te verkopen. Daarom heeft zij in Chili whisky ingeslagen voor geblokkeerde pesos en het spul voor consumptie en dollars naar de States gestuurd."

De houtpulptransactie was iets ingewikkelder. Metro Goldwyn Mayer, een der leden van de MPEA, besloot de film „Quo Vadis" in Italië te maken, om ongeveer drie millioen dollar aan Italiaanse lires productief te maken, die ongebruikt bij Italiaanse banken lagen. Dit bedrag was echter al gauw opgesoupeerd aan het herbouwen van Mussolini's oude filmstudio Cinecitta bij Rome, het importeren van Amerikaanse filmsterren en aan salarissen voor Italiaanse acteurs, technici en figuranten. Daarom heeft de MPEA toen, in plaats van Amerikaanse dollars in te voeren om de film te voltooien, eerst de bevroren lires van haar andere leden ontdooid en vervolgens een deel van haar geblokkeerde kronen in Zweden gerepatrieerd door in dat land houtpulp te kopen en dit in Italië te verkopen tegen lires, die daar in plaats van dollars konden worden gebruikt voor de bestrijding van de productiekosten. Het was een algemene opruiming van buitenlandse bankrekeningen van de maatschappijen.

Al deze goederentransacties om op een of andere manier buitenlandse valuta in dollars om te zetten geschiedden openlijk en bovengronds met regeringsgoedkeuring en in strikte overeenstemming met de bestaande wetten en voorschriften en alle partijen hadden er voordeel bij: Zweden verkocht meer houtpulp, Italië kreeg een moderne studio en werk voor ongeveer 15.000 figuranten gedurende de opname van de film, de Franse scheepswerf verdiende een eerbiedwaardig bedrag aan het opknappen van een oud kavalje van een schip, dat op de bodem van de haven van Marseille voor niemand enig nut had, en Chili raakte zijn whisky kwijt. En tenslotte: de Amerikaanse filmproducers kregen in de algemene verwarring hun dollars terug door de vertoning van de film aan de Amerikanen zelf.

Nog geen voorverkopen bij Walvisvaart

Stijgende prijzen

(Van een correspondent in Nederland)

In de jaarlijkse vergadering van aandeelhouders der Nederlandse Mij voor de Walvisvaart werd medegedeeld, dat nog geen traan uit het lopenden seizoen werd voorverkocht. Gezien de stijgende tendentie mag de mij. blij zijn nog geen voorverkopen te hebben verricht. De directie ziet de verkoop met vertrouwen tegemoet.

Gevraagd naar de statistische positie van oliën en vetten in het algemeen werd van directiezijde uiteengezet, dat de prijzen zich thans in stijgende lijn bewegen. Men kan wel zeggen, dat de schaarste-periode definitief is overwonnen als gevolg waarvan de regering zich uit de meeste aankopen heeft teruggetrokken.

De productie van oliën en vetten neemt toe, maar men dient te bedenken dat ook de wereldbevolking sinds de oorlog aanzienlijk is gestegen. Zelfs is de toestand zodanig, dat de bevolkingsaanwas groter is dan de productie van oliën en vetten in totaal bedraagt. Men zal dus zuiniger moeten worden met het verbruik dan wel naar nieuwe productiebronnen moeten uitzien.

De directie deelde voorts mede, dat de Willem Barendsz II in het najaar van 1955 gereed zal zijn om uit te varen naar de Zuidelijke IJszee. De totale bouwkosten zullen liggen tussen f 35 en f 40 millioen. Het nieuwe schip zal aanzienlijk goedkoper werken dan de Willem Barendsz I waarvan de kosten destijds f 12,4 millioen bedroegen.

De vangst op bultruggen, een klein soort walvissen, is verboden, daar ze in bepaalde gebieden reeds geheel zijn uitgeroeid.

Per seizoen wordt 3000 à 4000 ton vleesmeel geproduceerd, doch de ontwikkeling van het walvis-lijmwater is niet zodanig, dat zij tot de fabricage van verdere eiwitproducten aanleiding kan geven.

McCarthy zingt zwanezang

Washington. — „Ik neem aan, dat dit mijn zwanenzang is" zeide senator McCarthy gisteren, toen hij voor het laatst optrad als voorzitter van de sub-commissie van onderzoek uit de Senaat, tot zijn opvolger de Democraat John McLellan.

Deze zeide op zijn beurt dat de subcommissie onder zijn voorzitterschap het onderzoek naar de communistische invloed in fabrieken die voor de defensie werken zal voortzetten.

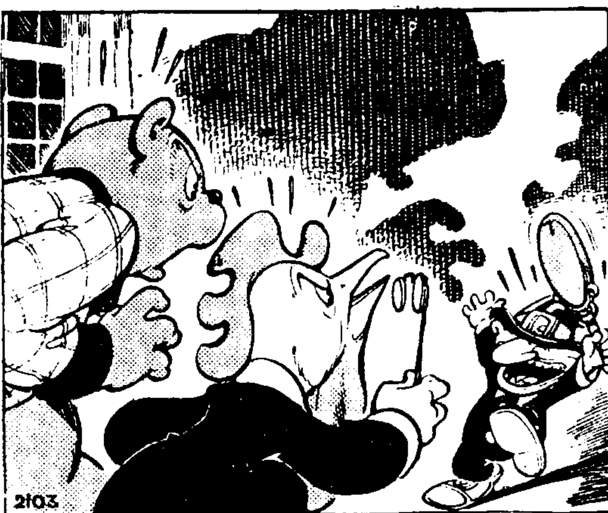

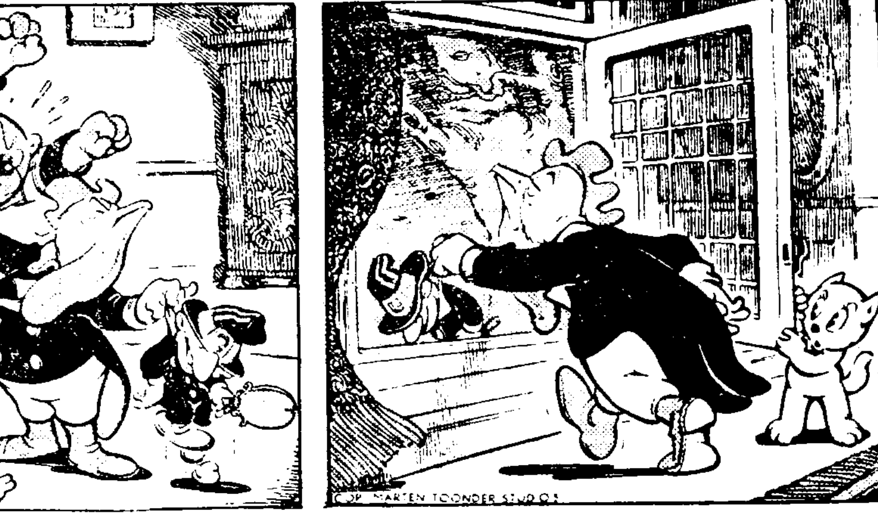
Een aardig snapshot uit de wedstrijd Ajax — Graafschap, die op 2e Kerstdag gespeeld werd en met een 3—0 zege voor de Amsterdammers eindigde. Wie van deze vier spelers, v.l.n.r. Gerritsen, Butter, Michels en Hendriks, zal de bal bemachtigen? Nadat ze allen over elkander waren heengerold was het Gerritsen, de Graafschap-keeper, de gelukkige.

De handel met Latijns-Amerika

Manchester. — De Verenigde Staten krijgen nog steeds het leeuwenaandeel van de handel met Latijns Amerika, aldus heeft de voorzitter van de afdeling Latijns Amerika en West-Indië van de Kamer van Koophandel te Manchester, F.E.F. Spigelberg, vandaag verklaard. De Britse uitvoer in de eerste tien maanden van 1954 steeg tot ruim 97 millioen pond sterling, hetgeen een stijging betekent van zeven millioen pond. Hoewel volgens Spigelberg deze opwaartse tendens tot voldoening stemt, bestaat er geen grond voor optimisme. Het Duitse handelsverkeer met Latijns Amerika blijft sneller stijgen dan dat van het Verenigd Koninkrijk.

TOM POES EN DE SPIEGELAAR

2103. — De dwerg danste opgewonden op en neer en wees met zijn handspiegel op de beide geschokte heren. Daarbij lachtte hij luid en onbeschaafd en sloeg beledigende taal uit.

„Een ridder!" gierde hij, op de markies duidend. „Dat wil een ridder zijn! Je bent al even opgeblazen als die Bommel, die voor heer speelt! Jullie zijn uit de tijd! Luchtspiegelingen zijn jullie! Allemaal schijn! Zeepbellen die door een klein windstootje in de lucht geblazen worden! Jullie zijn niet echt! Kijk maar in mijn spiegeltje, markies, kijk dan!"

Het is geen wonder, dat de markies nu ook boos werd. Zelfs voor een geoefend edelman gaan zulke opmerkingen te ver. Maar hij beheerste zich beter dan heer Ollie, die met een rood hoofd zijn vuisten stond te ballen. „Rustig, Bommel!" sprak hij vreemd kalm. „Laat mij dat behandelen. Ik weet, hoe met het grauw om te gaan een lange rij van voorouders heeft mij dit geleerd!"

En met deze woorden bukte hij zich en vatte het nare kereltje bij de kraag.

„Zet hem maar naar buiten!" zei Tom Poes. „Anders komt hij reeds terug en dat geeft alleen maar moeilijkheden!"

Hij holde naar het raam en opende het venster. Buiten woedde nog steeds de storm en een kille wind blies dikke regendruppel naar binnen. Maar daar stoorde de markies zich niet aan. Hij droeg het heftig tegenstribbelende manneke naar de opening en zette hem buiten voorzichtig op de natte grond neer. Op dat moment gierde een felle rukwind om het oude slot, zodat de ramen klapperden......

DE ENGEL VAN SAN FRANCISCO

door CLARENCE B. KELLAND

(vert. uit het Amerikaans door H. DE GRAAFF)

5)

Ze scheen eensklaps van zichzelf te schrikken, want ze beet op haar lip en bloosde.

„O," zei ze terneergeslagen, wat moet u wel van mij denken? Om zo tegen een vreemde te praten. Om — om zulke onvrouwelijke gedachten uit te spreken."

Mijnheer Ralston staarde naar zijn lessenaar. Toen sloeg hij zijn ogen op en keek haar met een blik van verbazing en oprechte bewondering aan. „Mejuffrouw Villard," zei hij, „ik vind u een zeer opmerkelijke jongedame." Hij zweeg een ogenblik. „En wat voor voordelen denkt u daaraan te behalen?"

Zij beantwoordde kalm zijn blik. „Die voordelen, mijnheer Ralston," zei ze, „die het een jonge vrouw van goeden huize past te behalen."

„Goed geantwoord," zei hij. „Heel goed geantwoord, Juffrouw Villard, het zal ons een waar genoegen zijn u als inlegger van onze bank te begroeten." Hij rees op om te kennen te geven dat het onderhoud geëindigd was, en vergezelde de twee vrouwen tot aan de deur van zijn privékantoor. Daar stak hij zijn hand uit. „Misschien," sprak hij, „kan ik u zelfs wel eens op andere dan financiële gebieden van dienst zijn."

„Dank u zeer, mijnheer Ralston," zei zij ernstig. „U bent wel erg vriendelijk geweest voor een indringster zoals ik."

Gevolgd door Hephzibah, ging Anneke tussen de rijen loketten door, en er was geen enkele jongeman onder de klerken, die niet voor een ogenblik zijn werk in de steek liet om haar met zijn blikken te volgen. Maar deze keer schonk zij geen aandacht aan die stille hulde, want zij dacht na over haar onderhoud met mijnheer Ralston. Ze had geen fouten begaan; ze had de indruk gemaakt die ze had willen maken. In hoeverre ze daarmee succes had gehad, zou de toekomst leren. Ze werd eensklaps scherp tot de werkelijkheid teruggeroepen door een verbaasde uitroep.

„Nee, maar Hessie — ben jij het heus?" zei een mannenstem.

„Ik ben het, Phil Arnold," antwoordde Hephzibah op onvriendelijke toon. „En wat zou dat?"

„Wat een verrassing," zei Arnold, niet in het minst uit het veld geslagen, „zo ver van huis een bekend gezicht te ontmoeten."

„Hoe gaat het met je vrouw en kinderen?" vroeg Hephzibah stekelig. „Ze zullen je niet vaak te zien krijgen."

„O, die verkeren in blakende welstand, antwoordde Arnold. „Dit is m'n compagnon John Slack."

Anneke voelde de ogen van de man op haar gericht, maar zij wendde zich niet af. Het ergerde haar dat haar gedienstige op straat herkend was, maar het bracht haar niet van de wijs. Arnold liet zich intussen niet ontmoedigen.

„Bedriegen m'n ogen me, Hepsie, of is dat werkelijk kleine Annie Villard? Sjonge, een hele dame.... Ik heb gehoord dat je vader overleden is, Annie."

„Vader is dood." zei Anneke koel.

„Ze zeggen dat hij je niet onverzorgd heeft achtergelaten," vervolgde Arnold. „Slack en ik hebben niet slecht geboerd. We hebben een claim gevonden en verkocht. Ik werk al een poosje voor de Diamond Drill Company."

„Zo," zei Anneke.

De man die naar de naam John Slack luisterde, had nog geen woord gezegd. Hij had een grof besneden, ondoorgrondelijk gezicht, met kille ogen en 'n toegenepen mond. Hij trof Arnold ongeduldig aan zijn mouw. Hephzibah plantte haar vierkante gestalte strijdlustig tussen Arnold en haar meesteres.

„We kunnen jouw gezelschap missen als kiespijn, Phil Arnold," verklaarde ze grimmig. Toen keerde ze het tweetal de rug toe, pakte Anneke bij een arm en voerde haar met enige aandrang naar de deur.

Anneke verzette zich, maar toen zij op voldoende afstand waren, zei ze op afkeurende toon: „Je had niet zo kortaf behoeven te zijn, Hepsie."

Hepsie's enige antwoord was een binnensmonds gebrom. Het was duidelijk dat zij niet veel bijzonders van Arnold dacht.

Het was een verrukkelijke ochtend. De nevel was opgetrokken, en de zon scheen op de straten, die nog nat waren van de regen van de afgelopen nacht. Voertuigen reden door de plassen en veroorzaakten kleine fonteinen. De lucht was pittig. Anneke voelde zich overvloeien van levenslust en een meer dan gewone behoefte aan lichaamsbeweging. Ze sloeg rechtsaf en wandelde langzaam verder, tevreden over zichzelf en heel de wereld. Op de hoek verdrong zich een aantal mensen, lachend en in de handen klappend, om een jongeman in avondkleding. Het was duidelijk dat hij nog onder de indruk verkeerde van een feestje van de vorige avond op touw gezet was.

Hij hield een toespraak tot de kleine, om hem verzamelde menigte — niet sentimenteel zoals de meeste dronken mensen, maar vrolijk en uitdagend.

„Medeburgers" riep hij, terwijl hij de woorden vergezeld liet gaan van een breed gebaar, „de jaren van uw jeugd snellen voorbij als het water in een snelvlietende beek. Laat ons daarom ieder uur tot een stralend feest maken. Leent uw oor aan het gevlei der violen, voordat de oude dag u het gehoor beneemt. Ziet naar mij. Begraaf ik mijn neus in de boeken, of gebruik ik dat edel instrument om de nectar der goden op te snuiven?" Hij knipoogde en wierp toen een ernstige blik in het rond. „Dat was zeer hoogdravend," vervolgde hij, „en wat meer is: ik heb het zelf verzonnen. Vandaag vier ik mijn verjaardag. Hoevelen van u, slavende, slovende medeburgers, hebben werkelijk reden om hun verjaardag te vieren als een feestdag? Hoevelen van u verheugen zich dat zij geboren zijn? Ik ga een nieuwe politieke partij oprichten, met als devies: Viert uw verjaardagen. We zullen de wereld tot een plaats maken waar iedereen blij is dat hij geboren is."

Over de hoofden van de kring van toehoorders heen ontwaarden zijn ogen Anneke. Hij zweeg en staarde haar aan, en baande zich toen een weg door de omstanders. „Loop niet weg," zei hij. „Ik heb nog meer te zeggen, maar op het ogenblik roept mij een voorname taak."

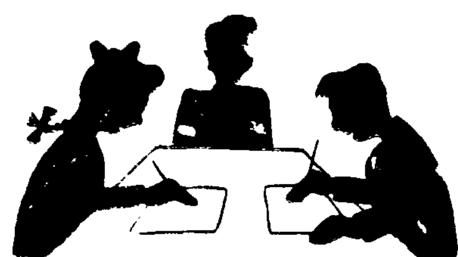
Anneke wachtte een ogenblik, alvorens over te steken. Voor haar voeten strekte zich een modderplas uit, en zij keek rond naar een geschikte plaats om droogvoets aan de overkant te komen. Maar voor zij haar rokken had kunnen optillen, was de jongeman reeds bij haar en had hij met een snelle beweging zijn fijne lakense jas uitgetrokken.

(Wordt vervolgd)

Het Ardennenoffensief herdacht

Onlangs was het tien jaar geleden, dat het Duitse leger in de Ardennen het tegenoffensief inzette tegen de oprukkende geallieerde legers, welk offensief vooral grote bekendheid verwierf door de slag om Bastogne. Ter gelegenheid hiervan is in Brussel een herdenkingsbijeenkomst gehouden, waarbij ook generaal Mac-Auliffe en Koning Boudewijn aanwezig waren. Koning Boudewijn onderhoudt zich met enkele Amerikaanse oud-strijders, die speciaal voor deze gelegenheid vanuit de V. S. naar België zijn overgekomen. Links generaal Mac-Auliffe.

AMIGOE VAN DE JEUGD

Karel verdient een fiets

Karel Manders woonde ver van school.. Elke ochtend moest hij vroeg opstaan om op tijd te komen, want van zijn huis naar school was het zeker wel drie kwartier lopen.

Dat viel niet altijd mee. Voor al niet, wanneer hij de vorige avond laat naar bed was gegaan. Dan moest zijn moeder hem 's morgens soms wel vijf keer roepen en als de slaperige zoon dan nog niet opstond, werd hij aan zijn benen uit bed getrokken. Dat gebeurde echter niet dikwijls, want Karel wist, dat te laat komen bij meester Huisman een flink portie strafwerk betekende, en welke jongen houdt nu van strafwerk?

In de zomer vond Karel die lange wandeling niet zo erg. Dan scheen het zonnetje al vroeg en zongen de vogels. Daar hield hij wel van. Maar in de winter, als het koud was of regende, viel het niet mee.

Er waren wel jongens, die verder van school woonden, maar die hadden meestal een fiets, waarmee ze lekker hard konden rijden, zodat ze om half negen al op de speelplaats stonden, waar ze nog een kwartier konden voetballen, voor de bel ging.

Toen Karel nog in de vierde klas zat, ging hij elke dag met zijn vriend Wim Dal naar school. Dan duurde de tocht niet zo lang en konden ze elkaar onderweg de lessen nog eens overhoren.

Aan het eind van het jaar was Wim echter met zijn ouders naar Enschede verhuisd en sindsdien ging Karel 's morgens alleen op stap.

Als hij dan de andere jongens op de fiets voorbij zag gaan, hoopte hij vurig, dat hij zelf nog eens zo'n mooi karretje zou hebben.

Thuis had hij er al eens over gesproken, hoewel hij wist, dat zijn vader en moeder niet erg rijk waren. Zij hadden hem dan ook verteld, dat zij hem wel een fiets gunden, maar dat zij hem niet konden betalen. Karel begreep dit en hij zeurde er niet om, want hij wist, dat zijn ouders 't net zo vervelend vonden als hijzelf.

Wel stond er nadien een klein blikken busje in de kast, waarop geschilderd was: „Fiets-spaarpot".

Dat busje alleen was natuurlijk net voldoende. Het moest vol komen! Van het geld zou hij samen met vader bij Jansen een fiets gaan kopen. Elke Zondag stopte hij er zijn zakgeld in, en als hij met het boodschappen-doen iets verdiende, was de opbrengst voor de toekomstige fiets.

Na een paar weken had hij vier gulden verdiend. Dat was al heel wat, maar toch nog lang niet genoeg.

Als Karel naar school liep, dacht hij vaak diep na, hoe hij een middeltje kon vinden om meer geld te verdienen.

Dat was niet gemakkelijk, want je kunt toch niet voor alles, wat je voor andere mensen doet, geld vragen.

Op een Woensdagmiddag na het eten zei Karel's moeder: „O, ja, vanmorgen is opa hier geweest en hij heeft gevraagd of je vanmiddag even bij hem langs wilt lopen."

„Misschien heeft hij een werkje voor me", zei Karel, en hij besloot direct naar de Kerkstraat te gaan, waar opa woonde.

Om half drie stond hij in de grote tuin achter het huis van zijn grootouders.

Opa, een vriendelijke oude heer van bijna zeventig jaar, zei tegen hem: „Zo, ik heb van je moeder gehoord, dat je geld wilt verdienen om een fiets te kopen."

„Ja, dat is zo", antwoordde Karel.

„Nou", zei opa, „dan moet je maar eens even het kippenhok schoonmaken; dat lijkt me een aardig werkje en je kunt er iets mee verdienen."

Nauwelijks had opa dit gezegd, of Karel zat al in de schuur. Hij pakte een schop, een bezem en een hark, en ging naar het kippenhok.

De haan en de acht hennen vonden zo'n schoonmaak van hun huis best leuk, want nu mochten ze los in de tuin lopen.

Karel spitte het zand in de ren om en harkte het weer netjes gelijk. Toen kreeg hij van oma een emmer water en een borstel, waarmee hij het nachthok schoon ging maken. Natuurlijk kregen ook de leghokjes en de ijzeren drinkbak een beurt en zo was het bijna vijf uur geworden, toen de kleine werkbaas klaar was.

Hij keek eens naar de haan en de hennen, die door de tuin liepen en vroeg zich af, hoe hij deze weer het hok in moest krijgen.

„Daar heb ik een fijn middeltje voor", zei opa lachend. Hij ging naar de schuur en kwam even later terug met een bus voer. De haan en de hennen, die opa met de bus hoorden schudden, liepen achter hem aan en toen hij in de ren de bus open maakte, waren ze allemaal binnen.

Voor het werk kreeg Karel twee zilveren kwartjes en daar was hij natuurlijk erg dankbaar voor. Hij vertelde opa, hoeveel hij nu al in zijn spaarpot had en vroeg hem, of hij misschien een middeltje wist om nog meer geld te verdienen.

„Weet je wat je moet doen?" zei opa. „Je moet oude kranten gaan ophalen. Die kun je tegenwoordig voor een flinke prijs verkopen, want oud papier is veel waard. Je gaat alle mensen af bij jullie in de straat en verderop en je vraagt netjes, of ze nog oud papier hebben. Dat leg je op een hoop in de schuur. Als je een heleboel hebt, ga je alles netjes afwegen en dan zal ik je wel een adres geven, waar je het kunt verkopen."

„Hoera!" riep Karel. „Nou weet ik tenminste hoe ik geld kan verdienen. Dank u wel, opa!"

Overgelukkig ging Karel naar huis en hij was vastbesloten om dezelfde avond nog met het verzamelen van oud papier te beginnen.

Thuis op zolder lag nog een hele stapel oude kranten en de vrouw van zijn buurman gaf hem een paar grote stukken karton. Dat was het begin!

Voortaan ging Karel elke middag, als hij zijn huiswerk af had, met een grote zak de huizen langs.

Overal belde hij aan en als de deur werd open gemaakt, vroeg hij beleefd: „Hebt u misschien nog oud papier op te ruimen?"

Meestal was er wel wat voor hem te halen en dan bedankte hij de mensen natuurlijk vriendelijk. Het gebeurde echter ook, dat hij niets kreeg, maar dan ging hij toch opgewekt verder.

Soms kwam hij 's avonds thuis met een volle zak op zijn rug en in gedachten zag hij zijn fiets al staan. Elke nieuwe stapel werd keurig afgewogen en Karel schreef het aantal kilo's in een schrift, zodat hij telkens kon optellen, hoeveel hij in totaal al had.

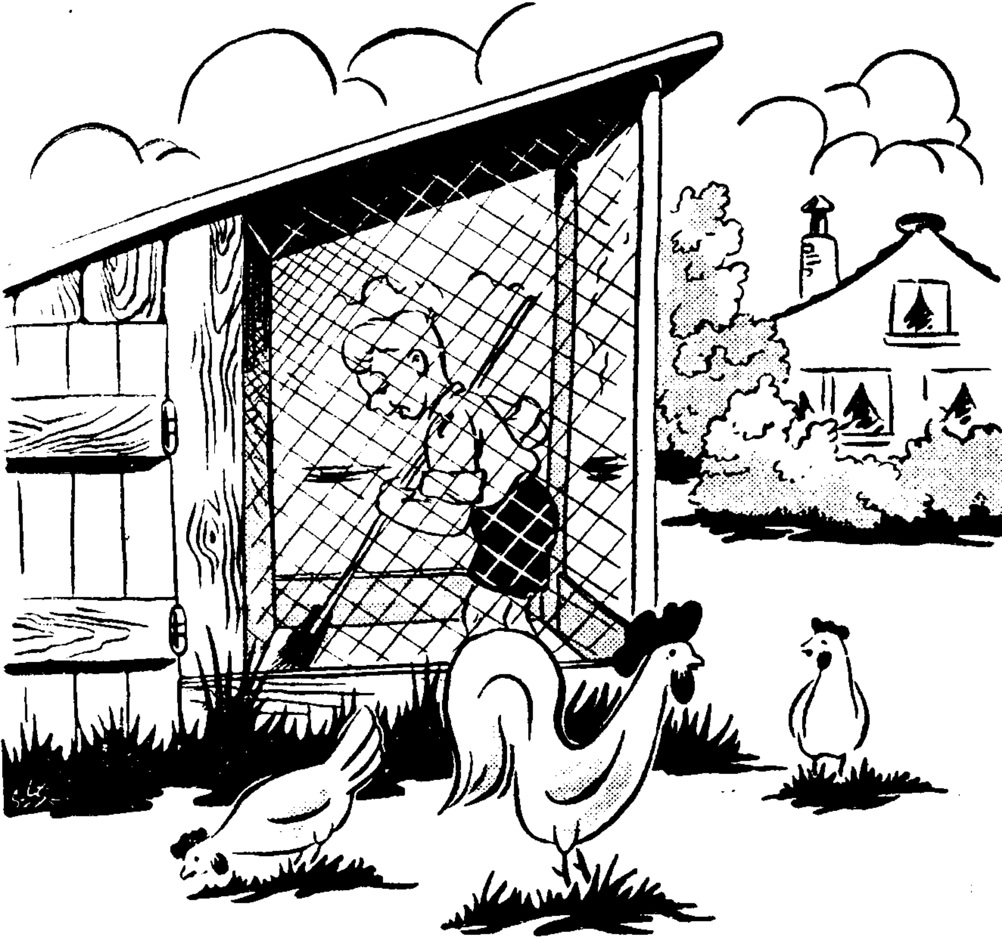
Na een week kwam opa eens langs om te kijken, hoe de kleine zakenman het maakte. De oude man schrok werkelijk een beetje van al 't papier, dat Karel verzameld had, en hij beloofde, dat hij de andere dag een man zou sturen om het op te halen.

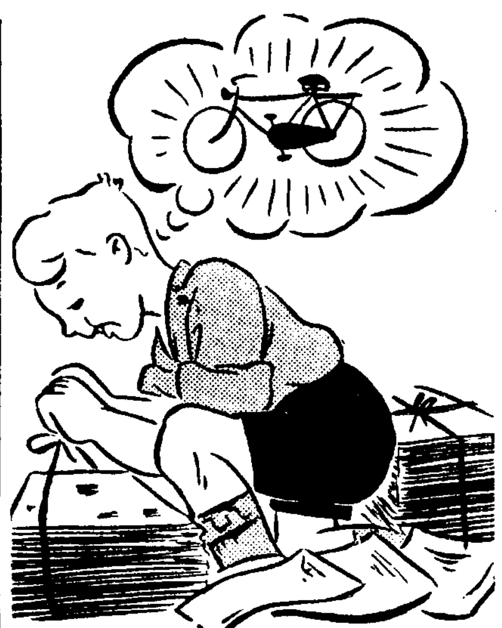
Zo werden de eerste kilo's oud papier verkocht en groeide het bedrag in de fiets-spaarpot. Het was echter nog lang niet groot genoeg en Karel ging door met het ophalen en verkopen.

Langzaam maar zeker kwam in de spaarpot het bedrag, dat voor de fiets nodig was, en op een gegeven dag sprong Karel een gat in de lucht. Hij had vijftig gulden bij elkaar en daarmee ging hij met vader naar Jansen, de fietsenmaker. Deze had al een afspraak met Karel's vader gemaakt en zorgde er voor, dat de tweedehands fiets in twee dagen klaar was.

Karel mocht hem zelf gaan halen. Het was een schitterend karretje, prachtig zwartgelakt, met mooie banden en een echte lamp! O, hij kon haast niet geloven, dat die fiets nu voor hem was.

En weten jullie, waarom Karel zo gelukkig was met zijn fiets? Omdat hij hem helemaal zelf verdiend had!

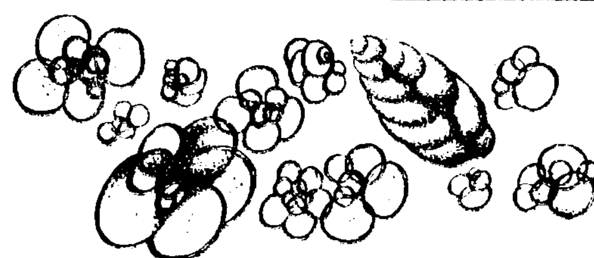

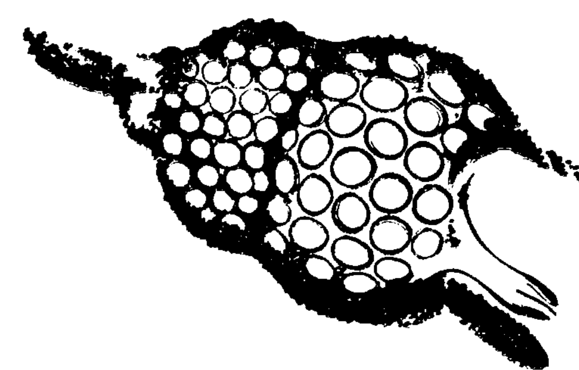
ONZE WONDERE WERELD

HET LEVEN IN MINIATUUR

MILLIOENEN KLEINE DIERTJES LEVEN IN HET ZEEWATER EN TREKKEN ER HUN EIGEN BOUWWERKEN OP

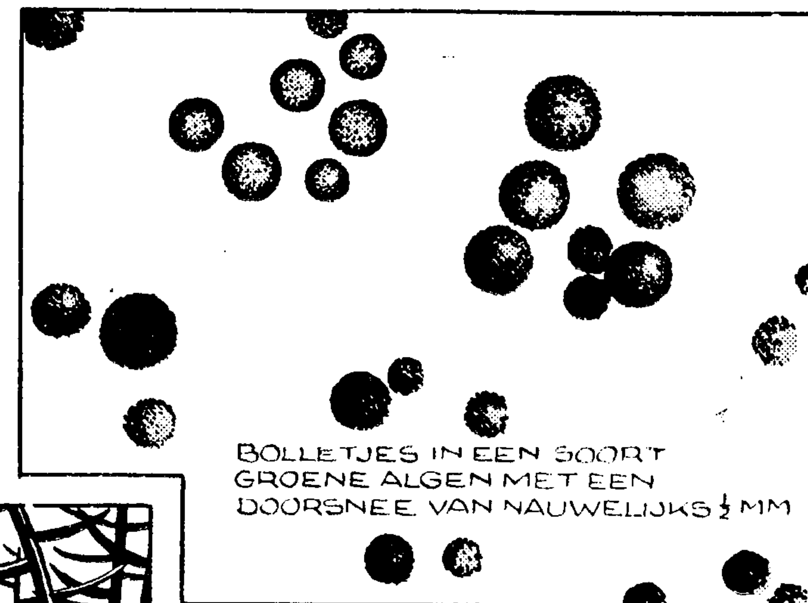
DEZE DIERTJES LATEN ZICH DRIJVEN AAN DE OPPERVLAKTE EN BESTAAN UIT EEN SCHELPJE MET EEN MIDDELLIJN VAN AMPER ½ MM EN SAMENGESTELD UIT BOLVORMIGE KAMERTJES.

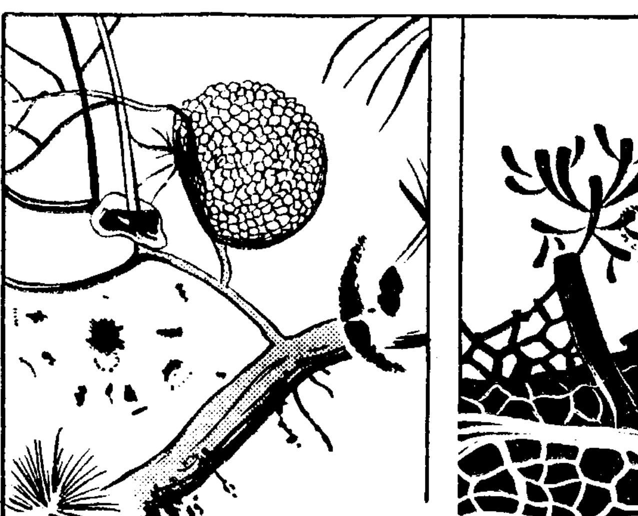
DE SCHELPEN VAN DEZE DIERTJES (NAUWELIJKS ¼ MM LANG) BESTAAN UIT KIEZEL DE LEVENDE STOF DRINGT DOOR DE GAATJES NAAR BUITEN IN DE VORM VAN DRADEN ZE HEBBEN ALLE MOGELIJKE KLEUREN.

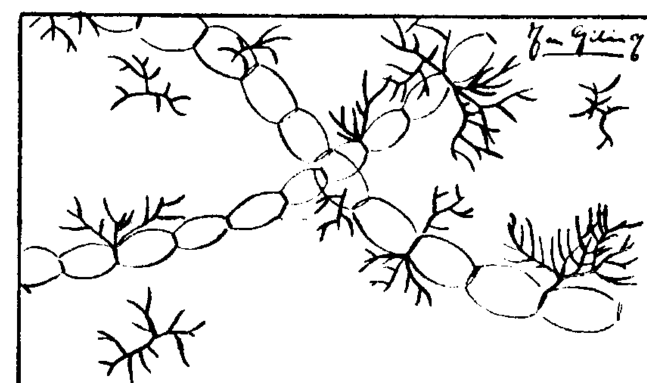
AMOEBEN ZIJN DIERTJES DIE MAAR UIT ÉÉN CEL OF KAMERTJE BESTAAN. DE INHOUD VAN HET KAMERTJE SLUIT HET VOEDSEL IN EN EET HET OP

BOLLETJES IN EEN SOORT GROENE ALGEN MET EEN DOORSNEE VAN NAUWELIJKS ½ MM

ENKELE DROPPELS WATER UIT EEN POEL RADERDIERTJES, GEVANGEN DOOR HET BLAASJESKRUID, EN EEN KOLONIE KLOKVORMIGE RADERDIEREN

HET GROENE SCHUIM OP DE SLOTEN MAG ER ONOOGLIJK UITZIEN, MAAR DE MICROSCOOP DENKT ER ANDERS OVER.

De hond met de lange staart

Er was eens een hond, die Tijs heette. Maar iedereen noemde hem „de hond met de lange staart". Nu had Tijs ook een staart, die buitengewoon lang was zo lang, dat iedereen er naar keek. Tijs zelf vond het helemaal niet prettig, zo'n opvallende staart te hebben. Hij had er een hekel aan, dat iedereen er wat van te zeggen had. Maar dat was het ergste niet. Nee, die lange staart zat hem nu en dan ook lelijk in de weg. Tijs kon niet goed hardlopen of springen. Hij liep dan kans, op zijn staart terecht te komen of er over te struikelen.

De arme Tijs begon zijn lange staart steeds meer te haten. „Och, och", huilde hij vaak. „Waarom ben ik niet net als alle andere honden uit de buurt? Net als Keesje en Bello en Fikkie? Die hebben een mooi kort staartje. Ik ben gewoon jaloers op ze!"

Op zekere dag zat hij weer zo te jammeren, toen Suze, de poes, net in de buurt was. Met Suze was hij erg goede maatjes en ze luisterde ook nu geduldig naar zijn klachten.

„Weet je wat er gebeurt, als ik een spoor volg?" vroeg Tijs, terwijl hij met zijn lange staart een traan uit zijn oog veegde. „Als ik dan om een hoek loop, kom ik mijn eigen staart tegen."

„Trek het je toch niet aan", probeerde Suze hem te troosten. „Ik vind je juist wát knap met die lange staart. Kom, ga mee naar de wei. Het is zulk heerlijk weer. En ik heb trek in een lekker veldmuisje. Help je me mee zoeken?"

Om Suze een plezier te doen, ging Tijs mee op muizenjacht. Zijn lange staart achter zich aan slepend, volgde hij haar naar de wei. Suze babbelde honderduit „Muizen smaken echt lekker". „Heus, je moet ze toch ook eens proeven."

Tijs gaf niet veel antwoord. Hij was nog steeds in een sombere bui en liep zo'n beetje in zichzelf te mopperen.

Suze werd nu minder spraakzaam. Ze keek goed rond, of ze ook hier of daar al een muisje zag. Wacht! Bewoog daar niet iets op die donkere plek?

Suze maakte 'n sprongetje en.... verdween met een kreet van schrik in de diepte.

Door die kreet werd Tijs opmerkzaam gemaakt op Suze's verdwijning. Hij rende naar de plek, waar, vanuit de diepte, nu een klaaglijk „miauw" opklonk. Tijs keek naar beneden en zag Suze op de bodem van een put zitten. Met grote ogen staarde ze hem angstig aan.

„O, Tijs, Tijs", smeekte ze. „Help me er uit! Toe, je kunt het, met je lange staart!"

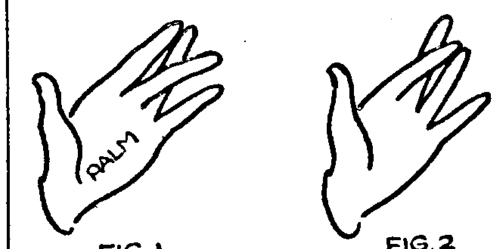
„Mijn staart?" vroeg Tijs verbaasd. Toen, ineens, begreep hij was Suze bedoelde.

Zonder aarzelen liet hij zijn staart in de put zakken. En — wat een geluk — hij bleek net zo lang te zijn, dat Suze zich aan het puntje ervan kon vastklemmen. Met een flinke ruk en een zwaai bracht Tijs zijn staart, mèt Suze, over de rand van de put heen naar buiten, in veiligheid!

„Je hebt mijn leven gered", zei Suze dankbaar, terwijl ze zich in het warme zonnetje liet opdrogen. „Als jij niet zo'n lange staart had gehad, was ik er nooit uitgekomen."

„Ja", zei Tijs met een peinzende uitdrukking op zijn snuit. „Voor het eerst van mijn leven ben ik blij, dat ik zo'n lange start heb. Hij is toch ergens goed voor, heb ik nu gemerkt."

Probeer het maar

Het is heus niet zo gemakkelijk als het lijkt. Het kunstje bestaat hierin, de vingers van stand 1 te brengen in stand 2 — en dit is het voornaamste — zonder dat de vingertoppen van wijs- en ringvinger bij punt a loslaten. Ook zonder dat duim of pink hierbij hulp verlenen.

De omgekeerde beweging van stand 2 naar stand 1 is nog moeilijker. Maar het kan. Alleen: je moet over heel soepele vingers beschikken.

1954 veiligste jaar in geschiedenis van Lago

Lago-werknemers krijgen vrije dag als loon voor veiligheids-prestaties

Oranjestad. — De werknemers van de Lago Oil & Transport Co. hebben hun kwart eeuw petroleum raffineren besloten met het veiligste jaar in de geschiedenis van de maatschappij. In 1954 werd een nieuw laagte-punt bereikt in het aantal ongevallen en blessures, dat tevens een hoogtepunt betekende in het aantal man-uren zonder tijdrovende ongelukken. "De betekenis van Lago's 1954 veiligheidsgeschiedenis", zei directeur J. J. Horigan, "is. dat het een geheel jaar omvat". "Het is een hulde aan alle werknemers, wier onverflauwde interesse dit buitengewoon fraai resultaat heeft bewerkstelligd."

Mr Horigan maakte bekend dat de „Stille Zaterdag", 9 April, een vrije dag zal zijn voor de Lago-werknemers als blijk van erkentelijkheid voor wat zij op het gebied van de veiligheid hebben gepresteerd.

De Lago-werknemers, die reeds een plaquette ontvingen van de Nationale Veiligheidsraad voor het volbrengen van meer dan 3 millioen opeenvolgende man-uren zonder ongeval-tijdverlies en die in aanmerking komen voor een tweede plaquette, zijn klaarblijkelijk ook op weg naar de eerste plaats in een internationale veiligheidswedstrijd voor raffinaderijen, die ieder jaar door de Raad wordt uitgeschreven.

Het in 1954 bereikte record is het derde veiligheidsrecord dat Lago bereikte, waarbij alle andere raffinaderijen in de klasse waartoe Lago behoort, overvleugeld werden. Het betekent bovendien dat Lago gedurende 1954 de meest veilige grotere raffinaderij ter wereld was.

Er zijn echter ook andere jaren geweest. In de tijd dat de raffinaderij pas bestond hadden 16 werknemers een ongeval op elke millioen man-uren. De meeste van hen waren voor de eerste maal in de industrie werkzaam en moesten werk verrichten dat geheel nieuw voor hen was. Er werd toen besloten hen te leren hoe ze veiliger moesten werken.

De Lago stelde een programma op voor veiligheidsonderwijs en de werknemers bleken goede leerlingen te zijn. In 1938 was het gemiddelde aan ongevallen verminderd tot 10-1/2 voor elke millioen man-uren, in 1945 verminderd tot 7.

Voor 1953 was het aantal iets minder dan één en voor 1954 zal het cijfer waarschijnlijk 0.87 zijn.

Men schrijft deze zichtbare vermindering in het aantal ongevallen toe aan een even snelle daling van het aantal kleinere ongelukken. Deze daling is te danken aan de steeds groter wordende interesse van de werknemers voor veilig werk.

Een voorbeeld voor deze belangstelling was het voorval van 21 December j.l. om 12 uur 's nachts. Ongeveer 40 huiswaartskerende werknemers bleven bij Gate 8 staan om tezamen de nieuwe cijfers te bekijken, die een record in het aantal opeenvolgende man-uren die veilig volbracht waren, aangaven.

In 1951 was het getal 3.138.000 uren. Op 21 December om 12 uur des nachts was dit 3.155.000. De Lago werknemers hadden een kwart eeuw waardig besloten door het veiligste jaar in de geschiedenis van Lago te voltooien.

Zijn er vlug bij

Oranjestad. — De nieuwe vleugel van het Bestuurskantoor is nog niet geheel klaar. De Eilandsontvanger, de heer J. N. J. Rojer, gaf er evenwel de voorkeur aan momenteel wat ongemakken te verdragen, dan op een later tijdstip in het nieuwe jaar te verhuizen, daar dit met nog meer ongemakken gepaard zou gaan. Nu treft men gemoedelijk een juffrouw achter haar bureau aan en daar naast een schilder, een stukje verder een metselaar bij een klerk die zorgvuldig de registers schikt en weer verder vindt men vele mannen bij elkaar die een enorme brandkast torsen. Toch is het misschien wel juist gezien van de Ontvanger en heeft men straks alles op zijn plaats om rustig te kunnen werken.

Nieuwjaarswens van Lago's directeur

Oranjestad. — De heer J. J. Horigan heeft, ter gelegenheid van de jaarwisseling voor Voz di Aruba het volgende gezegd:

Het is inderdaad een bijzonder voorrecht en genoegen in staat te zijn een woord tot de bevolking van Aruba te richten nu 1954 ten einde spoedt en 1955 voor de deur staat.

Het jaar 1954 bracht Aruba menige mogelijkheid. Een van de voornaamste hiervan, een die ons leven het meest raakt in verschillend opzicht, is wel het feit dat wij thans twee radio stations bezitten. Communicatie is een belangrijk onderdeel in onze samenleving en radio is een voornaam communicatiemiddel dat vermaak, nieuws en ontwikkeling aan haar luisteraars brengt.

Als een belangrijke bijdrage voor Aruba's decor en als een mijlpaal in de ontwikkeling heeft de radio haar plaats weten in te nemen met de dagelijkse vliegdiensten en dagbladen, waarvan wij reeds enige jaren met genoegen gebruik maken. Dit feit voor ogen houdende heb ik de grootste waardering voor de faciliteiten welke Voz di Aruba mij biedt om mijn persoonlijke groeten aan U over te brengen.

Te zelfder tijd zou ik een blik in het nieuwe jaar willen werpen om te zien wat het voor Lago inhoudt. Hoewel niets zeker is dat in het verschiet ligt, hebben wij er toch vertrouwen in, dat in de Lago haar positie op de wereld oliemarkt zal weten te behouden.

Wij hebben kundige en ambitieuse werknemers en goed gereedschap voor hen om te gebruiken.... en wij zijn een vitaal deel van een van werelds grootste bedrijven. Onze problemen kunnen groot zijn, zelfs vermeningvuldigen en groeien.... doch wij geloven de middelen te bezitten aan de concurrentie het hoofd te kunnen bieden.

Het is met de oprechte hoop dat Aruba en Lago tezamen voort zullen gaan, dat ik U mijn beste wensen voor een gelukkig en voorspoedig Nieuwjaar aanbied.

Lago kalender

De kalender 1955, waarmede de Lago Oil en Transport Co. haar relaties dit jaar verblijdde, is geheel gewijd aan Aruba en mag buitengewoon geslaagd heten. De zes bladen (elk voor twee maanden) bevatten suggestieve kleurenfoto's van een typisch Arubaans huisje, de Kapel van Alto Vista, een beeld van de haven, een zonsondergang in de haven van San Nicolas, een prachtig stukje Arubaanse natuur, en een fascinerende foto van de main gate van Lago bij avond.

Een kalender, die een sieraad is voor kantoor en huiskamer.

Cartagena. — Volgens de laatste berichten is bij een schipbreuk van de Spaanse marinesleepboot „R.T.-21" in de Middellandse Zee ter hoogte van Cartagena een negental mannen omgekomen. Er zijn twee overlevenden.

Amerikanen betalen Japan 4 millioen dollar schade

Tokio. — Japan heeft een Amerikaans aanbod aanvaard tot schadevergoeding van NAf 4 millioen aan de Japanse vissers voor hun verwondingen en verliezen door de Amerikaanse proef met de waterstofbom op Bikini. De onderhandelingen begonnen, nadat in Maart een vissersboot overdekt met radio-actieve as een Japanse haven binnenliep.

Van trouwen en scheiden

Bonn. — In de bondsrepubliek zijn 48.000 echtscheidingen in 1953 voltrokken. Het grootste deel daarvan, namelijk 29.000, werd ontbonden op verzoek van de vrouw. In 18.000 gevallen trad de man bij echtscheidingsprocedures als klager op.

De beste films van het jaar

New York. — New Yorkse filmcritici hebben de Britse film „On the waterfront" en de Japanse film „De hellepoort" als de beste buitenlandse films aangewezen.

De familiekrant der Salomons

Gasselternijeveen, een oud veendorp, leunend tegen de Oostelijke uitlopers van de Hondsrug, is het dorp, dat eens, eeuwen geleden, Neerlands vierde zeehaven is geweest.

Nu trekt het opnieuw de aandacht, omdat er een heel bijzondere krant wordt uitgegeven, een internationale krant, uitgegeven door de familie Salomons en enkel en uitsluitend voor de familie Salomons bestemd De abonné's op „Contactblad van de Familie Salomons" zitten in Gasselternijeveen, in diverse plaatsen in de provincie Drente, elders in het land en overal in de wereld.

Enkele jaren geleden werd tijdens een familiefeestje in het Overijsselse De Krim besloten tot de uitgave van deze originele krant. De familie Salomons was in de loop der jaren naar allerlei delen van de wereld uitgezworven. Het geregeld contact per brief met allerlei familieleden individueel verslapt in de regel al na enkele maanden en toch wilde men graag de familierelaties onderhouden.

Vastgesteld werd dat enkel leden van de familie Salomons een abonnement op deze bijzondere krant konden nemen voor

Merkwaardige krant in Gasselternijeveen

twee gulden per jaar (de krant verschijnt driemaandelijks) Daarbij werd tevens bepaald dat „aangetrouwd" ook tot de familie gerekend werd. Een hoofdartikel treft men in de Salomons-bode niet aan, maar voor de rest is het contact orgaan een echte krant. Elke abonné is tevens rayon-correspondent, society verslaggever en verzorger van de burgerlijke stand, voor zover er voor deze rubriek meldingen in eigen kring gedaan kunnen worden. Vooral die „burgerlijke stand" is hoogst belangrijk. Daaruit leest men ook zo duidelijk het internationaal karakter van de familie, want er staan geboorten geregistreerd uit merkwaardige plaatsen in Brazilië, Canada of Australië, maar ook uit Zuidlaren en andere plaatsen meer in de omgeving. „Oom Hendrik" is directeur, algemeen redacteur, reis-redacteur en administrateur. Hij zorgt dat het abonnementsgeld op tijd binnen komt en dat iedere abonné zich als ijverig correspondent gedraagt. Acties om abonné's te werven behoeft hij niet te organiseren, maar daar tegenover staat, dat wanneer er iemand toetreedt tot de familie Salomons, de algemeen-redacteur Oom Hendrik moet zorg dragen voor een uitvoerige levensbeschrijving — compleet met stamboom — opdat de nieuweling op die manier wordt voorgesteld aan alle familieleden „waar ook ter wereld".

Vaticaan arts naar Japan

Vaticaanstad. — Prof. Paul Niehans, die de Paus heeft behandeld met injecties met levende cellen zal binnenkort naar Japan gaan aldus is in Vaticaanstad vernomen.

Hij werd, naar men geloofde uitgenodigd om zijn geneeswijze toe te passen op de slachtoffers van radio-actieve straling.

De nieuwste officiële foto van Koningin Elizabeth van Engeland met haar beide kinderen Prins Charles en Prinses Anne.

Premier Currie is tevreden

Nederland heeft begrip voor Surinaams tienjaren-plan

's-Gravenhage. — Premier Currie van Suriname bevestigde wat minister Emanuels reeds in zijn onderhoud met het A.N.P. verklaarde, dat men in Nederland volledig begrip vond voor de wensen van Suriname inzake het Tienjarenplan en met name voor wat de financiëring betreft, werd van Nederlandse zijde alle mogelijke medewerking ondervonden. De heer Currie keert, wat dit betreft, uitermate tevreden naar Suriname terug.

Politieke rust is eerste vereiste

In verband met de uitvoering van het Tienjarenplan pleegde de heer Currie met verschillende industriële ondernemingen in Nederland, o.a. voor de wegenaanleg, die een onderdeel van het ontwikkelingsplan vormt, overleg met de directie van de Grondmaatschappij en de Kon. Ned. Maatschappij van Wegenbouw, die hij op de hoogte stelde in hoeverre er voor haar ondernemingen mogelijkheden bestaan in verband met de uitvoering van het Tienjarenplan. De Surinaamse delegatie had ook contact met de Nederlandse Heidemaatschappij, die een film liet zien om te tonen, wat in Nederland door de Heide-maatschappij is tot stand gebracht op het gebied van de waterbeheersing. Nu is de Heide-maatschappij niet een commerciële instelling; het is een lichaam, waarvan men lid kan worden, en dan haar bijstand verstrekt in de vorm van adviezen, werkkrachten e.d.. Dit leidde ertoe, dat de Heidemaatschappij aan Suriname tijdelijk vijf middelbare krachten ter beschikking zal stellen, opzichters bij grondwerken, die in het beginstadium van de uitvoering van het Tienjarenplan zullen voorzien in het gebrek aan toezichthoudend personeel, waarmee men in Suriname te kampen heeft. Bij dit overleg kwam ook ter sprake de regeling van de uitgifte van gronden van de Stichting Machinale Landbouw in Suriname.

Ook voerde de heer Currie besprekingen met de K.N.S.M. over een onderwerp, ten aanzien waarvan hij het niet opportuun achtte thans mededelingen te doen.

In een gesprek met het bestuur van de ESWIN (Economische Stichting West-Indië - Nederland) werd de aandacht van de Surinaamse delegatie gevestigd op de grote tentoonstelling, die in 1955 te Rotterdam zal worden gehouden, de E-55, die tot onderwerp zal hebben wat het Rijk in de afgelopen tien jaren sedert de oorlog gepresteerd heeft. Naar de mening van de ESWIN mogen op deze nationale demonstratie de overzeese Rijksdelen niet ontbreken. De heer Currie zegde toe, dat de Surinaamse Landsregering zich zal voorbereiden, zodat Suriname van die zijde een uitnodiging mag verwachten.

Van zijn verblijf in Nederland maakte de heer Currie voorts gebruik om met mr Pos, de algemene vertegenwoordiger in Nederland, die dus inmiddels gevolmachtigd voor Suriname in het Rijkskabinet is geworden, en met mr De Vries, de gecommitteerde voor Surinaamse zaken in Nederland, overleg te plegen over enige lopende zaken. Over het gemelde ontslag van minister Curiel merkte de heer Currie op, dat hij indertijd aan de gouverneur verzocht heeft met het aanvaarden van eventuele ontslagaanvragen van Landsministers te wachten tot zijn terugkeer in Suriname. Uit door de heer Currie ontvangen berichten valt niet op te maken, of aan deze suggestie gevolg is gegeven.

Over het Statuut merkte de heer Currie tenslotte op, dat dit staatsstuk een goede grondslag levert voor de opbouw van het Koninkrijk, ook in ander dan alleen economisch opzicht. Om dit te verkrijgen, is echter politieke rust nodig. Het is daarom te hopen, aldus eindigde de heer Curie het onderhoud, dat de politieke sfeer in Suriname zich ertoe zal lenen, dat deze opbouw ook verwezenlijkt zal worden.

New Yorkse Beurs

New York. — De NY-effectenbeurs zette het nieuwe jaar in met een vaste stemming en een levendige handel, een en ander beinvloed door de optimistische voorspellingen voor dit jaar. General Motors en Dupont waren zeer vast. Bij het verdere verloop trok ook vooral Royal Dutch de aandacht met een flinke koersstijging. Tegen het slot deden winstnemingen een deel van de winst verloren gaan, doch de markt sloot zeer prijshoudend.

Aantal verhandelde fondsen 1259; hoger 648; lager 421; onveranderd 190. Aandelenomzet 4.570.000; obligatieomzet $ 7.001.000,—.

De koersen luiden:

American Tel and Tel	175 1/4
Anaconda	52
Bethlehem Steel	112 1/4
Dupont de Nemours	171 1/2
General Electric	48 1/8
General Motors	105 1/8
Int. Tel and Tel	25 3/4
Kon. Petr. Mij.	73 5/8
Shell Oil	62 1/8
Standard Oil of New Jersey	113 5/8
U.S. Steel	75

Onderzoek „Triton" hervat

Dublin. — Het openbaar onderzoek naar het verongelukken van de KLM-Superconstellation „Triton" is gisteren hervat. Het onderzoek was kort voor Kerstmis verdaagd. Een juridische vertegenwoordiger gaf een uiteenzetting van de recente proeven in Nederland met Constellations om de tijd te bepalen, die nodig is voor het intrekken van de remklappen van het landingsgestel Tijdens het onderzoek was geopperd, dat een mogelijk haperen van de remklappen van het landingsgestel bij het intrekken de oorzaak was van het verongelukken van de „Triton".

Een ingenieur van de Ierse PTT heeft in het proces rond het ongeluk van de „Triton" gisteren medegedeeld, dat een „onbevoegde" in de nacht van de ramp aan de knoppen van de korte golfontvanger op de verkeerstoren van het vliegveld Shannon had gedraaid Hierdoor werden de berichten van de reddingsboot, die was uitgevaren naar het wrak van de „Triton" niet gehoord. Aan deze inmenging van een onbevoegde is het waarschijnlijk te wijten, dat een der passagiers van het vliegtuig op het laatste ogenblik nog om het leven kwam. De reddingsboot was namelijk, toen haar bemanning bleek dat zij niet door de toren werd gehoord, teruggevaren om telefonisch met de toren contact te maken. Daardoor kwam de boot later bij het wrak van de „Triton" dan nodig was geweest, juist op het ogenblik toen een der passagiers, die zich aan de staart van het toestel had vastgeklemd, in het water viel en niet meer gered kon worden.

Washington. — Van welingelichte Amerikaanse zijde wordt vernomen, dat Japan met Amerika een verdrag voor wederzijdse verdediging wil sluiten naar het voorbeeld der verdragen, die Amerika reeds heeft met Australië, Nieuw Zeeland, Zuid-Korea, For-

CURACAO

Ongelukkig schot van voetballer

Willemstad. — In de Rifwaterstraat waren gisteren enkele jongens aan het voetballen. Tijdens het spel schopte een van de knapen de bal tegen een 14 jarig meisje aan, dat in de deur van de woning van kennissen een glas water stond te drinken. De bal kwam op het glas terecht, dit brak en verwondde het meisje aan gelaat en hals. Het kind dat voor eerste hulp naar Botica del Pueblo liep, is door het personeel van deze apotheek naar het hospitaal verwezen.

Diefstal opgelost

Willemstad. — De diefstal in het R.K. Zeemanshuis, waarover de „Amigoe" enkele dagen geleden schreef, is tot klaarheid gebracht. De militair C.V. is gisteren door de recherche aangehouden en zal disciplinair gestraft worden. Hij bekende alleen een vulpen weggehaald te hebben. De zaak wordt verder onderzocht.

Waar blijven de kledingstukken?

Willemstad. — Nu pas achtte J. S het noodzakelijk aangifte te doen van diefstal van een groengekleurde herenbroek. Deze diefstal, welke plaats moet hebben gevonden tussen 2eKerstdag en gisteren, is voorafgegaan door de ontvreemding van.. 6 khaki broeken, 10 Sporthemden, 1 bruine herenbroek en 2 kalkoenen. Een onderzoek zal worden ingesteld.

Auto op drie wielen

Willemstad. — Een aangifte van diefstal van een compleet wiel van een Plymouth, is gisteren eveneens in de rapporten van de Hermandad opgeschreven. Deze aangifte deed M.M.P. de ex-eigenaar.

Verleent geen voorrang

Willemstad. — De Verkeerspolitie behandelde na twee lichte aanrijdingen nog een aanrijding die plaats vond op de T-kruising van de Schottegatweg van Eyck van Voorthuyzenweg. Twee personenwagens botsten hier. Een der bestuurders verleede geen voorrang. De schade bedraagt ongeveer fls. 1.500.

Journaal v.d. Mobiele Brigade

Willemstad. — In het Journaal van de Straatdienst en de Mobiele Brigade zijn gisteren 13 assistenties en 2 Processen-verbaal opgetekend.

Willemstad. — De Kinder- en Zedenpolitie moest gisteren vier maal bemiddelen.

VAART EN VLUCHT

Het KLM-vliegtuig, dat Zondag van hier vertrok, landde Maandag 22.45 uur loc. tijd op Schiphol; de vliegtuigen, die Zondag en Maandag van Amsterdam vertrokken, landden beiden op Dinsdag en wel om resp. 15.35 en 11.44 uur loc. tijd op Hato.

Arowak v. Pto Cabello nr Puerto Barrios, **Paraguay** v. Pto Cabello nr Cartagena, **Dalerdijk** v. Londen nr Cartagena, **Lions Gate** nr Cartagena, **Ganymedes** v. Pto Limon nr Hamburg, **Jacksbay** v. Miami nr Miami, **Charis** v. La Guayra, **Sta Rosa** v. New York nr La Guayra, **Appingedijk** nr Rio de Janeiro, **Seafort** v. Cristobal, **Pyrone** v. Southampton.

Hato: Er landden 12 en er vertrokken 12 vliegtuigen; 163 passagiers landden, 100 kwamen in transito en 127 vertrokken.

Paus wil Mendes France ontvangen

Vaticaanstad. — Paus Pius XII heeft gisteravond opnieuw last gehad van hikaanvallen, doch zijn trage vooruitgang duurt voort, aldus verluidde vandaag in Vaticaanse kringen. De H. Vader kreeg de hik, na een bespreking die verschillende uren duurde met zijn nauwste medewerkers over kerkelijke aangelegenheden. Vandaag was de hik echter verdwenen en 's middags maakte hij zijn gebruikelijke wandeling in de Vaticaanse tuinen.

Volgens eerder genoemde kringen is de Paus voornemens de Franse premier Mendès-France, die de volgende week een bezoek aan Rome brengt, in particuliere audiëntie te ontvangen. Dit zou dan de eerste particuliere audiëntie zijn, die de Paus toestaat sinds zijn terugkeer naar het Vaticaan van zijn zomerverblijf te Castel Gandolfo eind November jl., toen hij ernstig ziek werd. Morgen, op het feest van Driekoningen, zal de Paus op het televisie-scherm een mis volgen, die wordt opgedragen door aartsbisschop Pietro Sigismondi, de secretaris van de H. Congregatie voor de voortplanting des geloofs. De mis zal per televisie worden uitgezonden vanuit het seminarie van de congregatie voor de opleiding van missionarissen.

Arbenz toch weer in de politiek?

Parijs. — Oud-president Arbenz van Guatemala, die zich in Parijs bevond op doorreis naar Zwitserland, heeft met grote nadruk ontkend van plan te zijn zich achter het IJzeren Gordijn te begeven om zich met de Russische leiders in verbinding te stellen. Hij gaat naar Zwitserland voor twee maanden vacantie. Hij lachte om het bericht, dat hij daar contact zou maken met vertegenwoordigers van de landen achter het IJzeren Gordijn en verklaarde zich momenteel niet bezig te houden met politieke activiteit. Op een vraag of hij van plan was zich later weer in de politiek te begeven, was zijn antwoord: „In de politiek komen alleen de doden niet terug."

Geveltoerist was fortuinlijk

Parijs. — Dezer dagen is een geveltoerist langs een regenpijp de slaapkamer van de voorzitter van de Franse Kamer van Koophandel, Emile Chalas en zijn echtgenote binnengeklommen en heeft het huis in het Westelijk deel van Parijs door de voordeur weer verlaten met een buit van NAf 125,000 aan juwelen.

Mijnheer en mevrouw Chalas aten beneden, terwijl de dief de juwelen uit een niet-gesloten kistje in de slaapkamer wegnam. Hun zoon hoorde iemand door de voordeur naar buiten gaan, maar sloeg er geen acht op.

PAUL CÉZANNE in renaissancistische goudkrullen

TENTOONSTELLING IN PARIJS

(Bijzondere correspondentie)

De jeugdige revolutionnairen uit de jaren 1910, die nu met bejaarde waardigheid het conservatorschap van Frankrijks artistieke schatkamers waarnemen, kunnen het moeilijk nalaten de aan begeestering verliezende Cézanne-cultus af en toe een hernieuwde officiële adem in te blazen. Dit zij zonder enige spot gezegd, het zij begrepen als een eenvoudige vaststelling van iemand die gedurende verschillende jaren de kunstmanifestaties in Frankrijk op de voet volgde.

Zelfs waar datgene, wat Cézanne vóór zichzelf, aan twijfels uitgeleverd, voorzichtig wilde definiëren, al lang werd overspoeld door de meest tegenstrijdige creatieve of destructieve instincten, oordelen de vergrijsde Cézanne-aanbidders het nodig hem het absolute vaderschap aan te wrijven van alles wat uit abstrahering, deformatie, geometrische kleurenbouw enz. is voortgekomen.

Qualitatief te onbeduidend

Ook de laatste grote „Hulde aan Cézanne" welke thans in het Orangeriemuseum te Parijs wordt gehouden, heeft nog iets van die bedoeling. Het lijkt me op de eerste plaats, dat ze daarvoor geen volledig overzicht verschaft en dat ze qualitatief te onbeduidend is en daardoor vooral Cézanne's zwakheden op een meer dan slordige wijze naar voren brengt.

Bij méér dan enkele insiders rijst de vraag: was Cézanne een zo middelmatig schilder als deze overzichtstentoonstelling aanduidt? Het verlies van picturale waarden, in welke differenties en variaties dan ook naar buiten gebracht in de geonduleerde lijn der kunstgeschiedenis, is hier frappant.

Er is misschien nog steeds enige moed nodig om zijn teleurstelling te bekennen, bij het overzien van een deel van Cézanne's levenswerk, deze „mentor" der modernen (voorloper van sferen, prisma's en versneden vlakken); maar er is niet veel tijd nodig om een ware bron der „modernen" te ontdekken, niet ver van deze Cézanne-collectie. In een der grote zalen van het Louvre-museum hangt een Paolo Uccelli, ne's waarde er in bestaat: als eerste de emotie te hebben geconcretiseerd in de organisatie van zijn kleurenplans.

Er zijn natuurlijk méér voorbeelden: maar bovengenoemd is een der meest overtuigende.

Een zevental jaren geleden kon men te Parijs een expositie zien, die genoemd werd: L'Influence de Cézanne. Van Braque tot Derain, van Picasso tot de la Fresnay, van Vlaminck tot Leger, werd hier alles min of meer afhankelijk gemaakt van Cézanne's hang naar denaturalisatie in het schilderij (vooral gedurende zijn laatste jaren). De keuze uit de vroegste werken der twintigste-eeuwers was niet zonder kennis van zaken gedaan, alhoewel wat al te listig.

Dat men met enig begrip voor picturale evoluties b.v. Cézanne's Estaque-landschap uit 1885 kan „uitschudden" die alles weerlegt, wanneer men nog de **naieveteit begaat te beweren dat Cézan** totdat er niets anders meer overblijft dan Braque's Estaque-landschap uit 1908, is een overbekende truc, die een ha ingewijde kunstminnaar nog op bijzondere wijze inpalmt.

Men kan niet ontkennen, dat Cézanne het impressionisme van zijn oppervlakkige gemoedsstemmingen heeft pogen te doen (althans van datgene wat men oppervlakkig noemt...) en dat hij in plaats van de gevoeligheid, als voorbijgaande impressie, de ontroering in het schilderij zocht, door een bepaalde functie van vorm en kleur zelf verwekt. De middelen daartoe, die hij gedurende jaren zocht, waren echter even oud als de traditie der schilderkunst zelf.

Dat de impressionistische schilder van portretten uit 1870, als die van Valabrègue enz. in 1890 figuren schildert die het kenmerk zijn an een voorzichtig expressionistisch kunstenaarschap, wijst op een ontwikkelingsgang die menig belangrijk talent heeft doorlopen.

Moet men daaruit concluderen dat Cézanne gedurende een halve eeuw werd overschat? Vermoedelijk niet in kunsthistorische zin, gezien de theoretische betekenis van zijn oeuvre.

In werkelijkheid geloof ik dat er een tijd komt, waarin men aan Zola herinnerd zal worden, die over zijn jeugdvriend Cézanne de volgende woorden schreef: „Na twintig jaar, met zulk een passie, slechts dit armoedige resultaat bereiken...." en die in het algemeen Cézanne's levenswerk als de „schrikbarende kwelling der onmacht" kenmerkte.

Het is iets van die vertwijfeling, alhoewel verbeten, maar altijd met een bijna boerachtig wantrouwen tegenover zichzelf, die ons telkens in zijn zelfportretten treft.

Op de tentoonstelling „Hommage à Cézanne", welke thans te Parijs werd georganiseerd, ontbreken helaas vele van de meest beduidende doeken, waarin hij juist die twijfel schijnt overwonnen te hebben, en waarin zijn picturale synthese duidelijk beeld geworden is van zijn vaarwel aan het impressionisme. Die doeken demonstreren tegelijkertijd hoe schematisch niet alleen de objecten doch ook de ontroeringen geworden zijn. Men vindt er zelfs menige Cézanne die nog aan Courbet of Manet herinnert. Koud, zonder bijzondere structuur, dik in de toonloze verf.

Daarna komen de lumineuzere landschappen, waaronder „het huis van de gehangene." Evenals in een sneeuwlandschap uit de Provence, blijkt hier een buitengewone plastische kracht, waaraan hij later verzaken zal. Uit zijn periode van experiment, uit constructivistisch oogpunt, hangt hier als hoogtepunt de grote blauwe „Baadsters" ontstaan tussen 1898 en 1905, toen rondom Cézanne een wereld van jongere kunstenaars al roekelozer te keer ging. En indien men bij Cézanne's vrijwillig of onvrijwillig stuntelig getekende figuren denkt aan de niet of wel gedeformeerde figuren van de nog zeer jonge Picasso in die jaren, dan komt men bijna tot diezelfde conclusie als wanneer men hem met enkele voorgangers vergelijkt. Zijn zwakheden lijken dan weiniger bestand tegen het oordeel van de tijd, al blijft hij zoals b.v. in de „Baadsters" onze verbazing wekken vanwege zijn potentieel.

Onnodig hem te verheerlijken om de wijze waarop anderen hebben weten uit te buiten waartoe hij niet in staat bleek. De geweldige aandrift die ook in deze „Baadsters" tastbaar is, lijkt me op het doek meer verstard dan gekristalliseerd. De zuivering van het gevoelscomplex in het schilderij zal ongetwijfeld zijn grootste verdienste blijven, wat hij daarbij aan picturale nuanceringen overboord geworpen heeft kan mogelijk eens in zijn nadeel uitvallen.

Om de een of andere reden heeft men Cézanne's uiterst transparante schilderijen in lijsten gestoken die deze schilderkunstige stilte omvatten met een overdadige beweeglijkheid van gouden krullen en allerlei barokke ornamentiek waarin men b.v. Corregio's pleegt te bewonderen. Het spreekt vanzelf, dat Cézanne's schilderijen daarin wat bleekzuchtig aandoen. Dit bevoordeelt niet het oordeel der toeschouwers. Al vaker is het ons opgevallen dat de Franse organisatoren van dergelijke tentoonstellingen niet schijnen te begrijpen dat een Cézanne, een van Gogh, een Matisse of een Braque beter bekeken kunnen worden tussen vier vuurhouten latten dan in echte of nagemaakte tierelantijnen van zeventiende- of achttiende-eeuwse herkomst. Dit lijkt me al even dwaas als het feit dat men (zoals een tijd geleden in het Petit Palais) Vlaamse primitieven exposeert in een schrijn van rood fluweel, achter glas.

ROBERT FRANQUINET

Paul Cézanne, portret van een kunstcriticus.

New Yorkse agent helpt gevangene ontsnappen

Een man dreef af naar de Oceaan

New York. — Een New Yorkse politie-agent zag dezer dagen, hoe een man op enkele planken de East River afdreef naar de Oceaan. De agent slaagde erin de drenkeling te redden en deze verklaarde toen, dat hij bezig was geweest met werkzaamheden aan een ponton, toen de stelling het begaf en hij in de snel stromende rivier viel. De politie liet een ambulance komen en de man werd naar een ziekenhuis gebracht. Tegen drie uur in de morgen riep hij de nachtverpleegster bij zich en legde haar uit, dat hij zich weer kiplekker voelde en dat hij „naar huis" wilde gaan. De portier wenste hem alvast „een zalig uiteinde en een goed begin" en de man verdween in de nacht.

Diezelfde morgen om zes uur ontdekte men de ontsnapping van een gevaarlijke misdadiger uit de strafgevangenis van Rickers Island, gelegen op 'n eilandje tussen twee zeearmen en vanwaar nog nooit iemand heeft kunnen ontsnappen.

De bewakers meenden met stelligheid te weten, dat de man, een zekere Johnson, de hele nacht had doorgebracht in een cel, waar zij, telkens als zij hun ronde deden, het volle gezicht op hadden. De gevangene scheen telkens te slapen, met het hoofd onder de dekens om geen last te hebben van de electrische verlichting, die dag en nacht blijft branden. Maar toen men de dekens wegnam, bleek, dat die schijnbaar menselijke gestalte niets anders was dan wat kussens en enkele artistiek gedrapeerde kledingstukken.

De bewakers doorzochten, gewapend met zaklantaarns, alle hoeken en gaten van de gevangenis, maar zij vonden niets. Later bleek, dat Johnson een valse sleutel had weten te bemachtigen, waardoor hij de deur kon openen, die naar de dienstgang leidt. Daar was hij in een luchtkoker geklommen en had zo het dak bereikt. Hij slaagde erin het slot te doen springen van het ijzeren hekwerk, dat de luchtkoker afsloot. Daarna maakte hij een sprong in het duister. Hij kwam, enkele tientallen meters lager, terecht op het dak van het badhuis. Hier kon hij de trap naar beneden nemen: vervolgens beklom hij een hek van zeven meter, dat was omwoeld met prikkeldraad.

De duisternis stelde hem in staat geheel onopgemerkt een afstand van verscheidene honderden meters af te leggen door een volkomen open terrein. Eindelijk bereikte hij het strand, vond daar drie stukken drijfhout, bond ze aan elkaar met zijn hemd en dook er het koude water mee in. Hij had al vijfhonderd meter afgelegd, toen de nietsvermoedende agent van politie hem te hulp kwam. Wat de agent later van zijn chefs te horen heeft gekregen, vermeldt de geschiedenis niet.

„Naast elkaar bestaan in dwaling"

Paus gispt staatslieden die atmosfeer scheppen voor dictatuur en verdrukking

In het hoofdstuk, getiteld „Naast elkaar bestaan in dwaling" veroordeelt de Heilige Vader in het vervolg van Zijn Kerstboodschap wat hij een dwaling aan weerszijden van het IJzeren Gordijn noemde: de opvatting, dat de druk van economische ontplooiing zal leiden tot het wegruimen van de belemmeringen van de koude oorlog. Aan de Sovjet-kant van het IJzeren Gordijn, aldus de Paus, wordt geleerd, dat, waar de mens het bewijs heeft geleverd te beschikken over zulk een grote macht om de uitzonderlijke technische en economische structuur te scheppen, waarop hij zich thans beroept, hij tevens in staat zal zijn de bevrijding van het menselijk leven van alle ontberingen en kwalen, waaraan het lijdt, tot stand te brengen en aldus zijn zelfverlossing teweegbrengen. Het denkbeeld wint veld in het tegengestelde kamp, dat de oplossing van het probleem der vrede gezocht moet worden op economisch terrein en in het bijzonder in een bepaalde vorm daarvan, namelijk de vrije uitwisseling. De geschiedenis heeft de ongegrondheid van dergelijke leerstellingen aangetoond, aldus de Paus.

De twee kampen, die in de koude vrede naast elkaar bestaan, hadden nog een andere dwaling gemeen, aldus de Paus, en wel op een terrein, dat delicater is dan dat der economie, namelijk ten aanzien van de beginselen, die hun respectieve eenheid bezielen. Een der kampen grondt zijn sterke interne samenhang op een valse opvatting, een opvatting, die bovendien de fundamentele menselijke en goddelijke rechten schendt en nochtans tezelfdertijd doeltreffend werkt. Terwijl het andere vergeet, dat het reeds een denkbeeld bezit, dat waar is en in het verleden met succes is getoetst, neigt het niettemin tot politieke principes, die duidelijk de vernietiging der eenheid tot stand brengt.

Het is treurig te constateren, dat de huidige scheuring van het menselijk ras plaats vond tussen mensen, die in het begin dezelfde Verlosser kenden en aanbaden. Maar er lijkt ons een welgegrond vertrouwen te bestaan, dat ook in Zijn naam een brug van vrede zal worden geslagen tussen de tegengestelde stranden en dat de helaas verbroken gemene band zal worden hersteld.

De Paus wekte de staatslieden op groter vertrouwen in zichzelf te hebben en aan anderen blijk te geven van een hechtere moed om de kuiperijen van obscure machten, die nog trachten machi-hegemonieën te vestigen, te verijdelen. Hij gispte die staatslieden, die door het misbruiken van de vrijheid en door hun vernietigende en onredelijke critiek een atmosfeer geschapen hebben, die gunstig is voor dictatuur en verdrukking.

Deze staatslieden, aldus de Paus, gaan nu opnieuw te werk om het werk van de maatschappelijke en staatkundige pacificatie, die door christelijke ingeving is begonnen, te stremmen. In sommige plaatsen geschiedt het niet zelden, dat zij hun stemmen verheffen tegen degenen, die gewetensvol, als christenen, een rechtmatige werkzame belangstelling hebben voor politieke vraagstukken en het openbare leven in het algemeen. Evenzo verkleinen zij nu en dan de stelligheid en de kracht, die christenen putten uit het bezit van de absolute waarheid, en verspreiden zij in het buitenland het inzicht, dat het de moderne mens tot eer strekt en zijn opvoeding ten goede komt, dat hij geen vaste oordelen heeft en evenmin gebonden is aan enigerlei geestelijke wereld.

De boodschap van de H. Vader was verdeeld in drie hoofdstukken: „Naast elkaar bestaan in angst", „Naast elkaar bestaan in dwaling" en „Naast elkaar bestaan in de waarheid".

Volgens de Paus zijn de onvoorziene nationalistische uitbarstingen in landen, die tot nu toe als koloniaal bestempeld waren, tenminste gedeeltelijk de vrucht van Europa's eigen slechte voorbeeld. Europa had deze landen met zorg moeten leiden tot zelfbestuur.

Vanuit het venster van zijn kamer gaf de Paus aan de Duizenden die op het St Pieterplein van Rome stonden te wachten, zijn Kerstzegen.

Chessman op 14 Januari in de gaskamer

San Francisco. — De Amerikaanse federale rechter Louis Goodman weigerde gisteren weer uitstel van executie te verlenen aan de 32-jarige Caryl Chessman, die in 1948 op beschuldiging van ontvoering en andere misdrijven, ter dood werd veroordeeld.

Chessman kreeg grote bekendheid door zijn boek „Dodencel 2455". Hij zal zijn leven eindigen op 14 Januari in een gaskamer.

Het verzoek van Chessman om opnieuw te mogen worden gehoord, noemde rechter Goodman een herhaling van vorige argumenten en derhalve zonder zin.

Joseph Petersen tot zeven jaar gevangenisstraf veroordeeld

Nederland verkreeg geheime gegevens te goeder trouw

Alexandria. — De 40-jarige Joseph Petersen, die 13 jaar in dienst was van de Amerikaanse staatsveiligheidsdienst, is in Alexandria in Virginia veroordeeld tot zeven jaar gevangenisstraf wegens het ter kennis brengen van gegevens, waarover hij beschikte aan een buitenlandse mogendheid. De stukken waren volgens het vonnis zeer belangrijk. De daarin vermelde gegevens konden, indien in onbevoegde handen gekomen, zeer ernstige gevolgen hebben voor de veiligheid van de Verenigde Staten en de kans bestaat zelfs, dat deze gevolgen zich hebben voorgedaan.

Het ANP voegt aan dit bericht toe: Indertijd is gemeld, dat Petersen bepaalde gegevens ter kennis had gebracht van een ambtenaar van de Nederlandse regering. De Nederlandse regering deelde mede, dat inderdaad bepaalde gegevens van Petersen waren ontvangen, doch dat de Nederlandse regering meende, dat het hier een voortzetting betrof van de samenwerking in de afgelopen oorlog tussen de Amerikaanse en Nederlandse inlichtingendiensten. De gegevens betroffen o.a. het ontcijferen van een Nederlandse diplomatieke code door de afdeling, waaraan Petersen verbonden was.

Communistische sympathieën of geldelijk voordeel spelen in deze zaak geen enkele rol.

Tel Aviv. — Tweeduizend nauwkeurig geselecteerde geiten zijn in Nederland aangekocht. Zij zijn bestemd voor nieuwe nederzettingen in de bergen van Israel, in het bijzonder voor die, waar men geen koeien kan houden in verband met de terreingesteldheid en het gebrek aan weidegrond.

Kidnapster in warenhuis

Derde poging tot kinderroof in Dublin mislukt

Haveloze oude vrouw rukt baby uit zijn moeders armen

Op verschrikte kreten kind prijsgegeven

De Ierse politie heeft bekend gemaakt dat een haveloze oude vrouw een baby uit de armen van zijn moeder heeft gerukt, maar het kind even daarna weer heeft moeten prijsgeven door het rumoer dat ontstond tengevolge van de kreten van de moeder. De kidnapster slaagde er in te ontkomen. Het was de derde poging die in de afgelopen negen weken werd ondernomen om in de winkelende mensenmenigte een kind te stelen — de eerste twee werden, zoals gemeld, met succes bekroond.

De oude vrouw greep het kind uit de armen van de moeder en snelde een groot warenhuis binnen. Door het luide gegil van de verschrikte moeder ontstond een geweldige deining onder het talrijke winkelende publiek, dat in het lunchuur de gelegenheid had aangegrepen om kerstinkopen te doen.

De kinderroofster zag blijkbaar in, dat zij onmogelijk met haar buit zou kunnen ontsnappen en zij heeft het kind daarop weer losgelaten. Ze kon zich uit de voeten maken in de mensenzee in het warenhuis. De politie, die spoedig ter plaatse was, kon niets uitrichten.

De tweede kinderroof heeft Zaterdag plaatsgehad toen de negen maanden oude Patrick Bergin in zijn kinderwagen werd meegenomen, terwijl zijn moeder in een winkel een speelgoedbeer voor hem kocht. Iets langer dan twee maanden geleden werd de zes maanden oude Pauline Ashmore uit haar kinderwagen genomen, eveneens toen haar moeder in een winkel even enkele inkopen deed. Op 25 November 1950 tenslotte werd er ook een kind ontvoerd in Dublin, namelijk de drie maanden oude Elizabeth Browne.

Hoewel onder de Dublinse moeders nog geen paniekstemming is uitgebroken, zijn de gemoederen zo langzamerhand hevig in beroering geraakt door deze serie laaghartige daden. De kerstvacanties zijn begonnen en het wemelt van de jeugdige kinderen op de straten en in de winkels van Dublin.

Een woordvoerder van de politie heeft meegedeeld dat het signalement van de vrouw die getracht heeft het kind te ontvoeren overeenkomt met dat van een vrouw die men even na de roof in Henry Street van Patrick, een kinderwagen heeft zien voortduwen in deze straat.

Het verbranden van kerstbomen na Nieuwjaar is het grootste vacantievermaak van de Nederlandse jeugd. Op weg naar de brandstapel, waar de vlammen de wereldlijke glorie van de bomen verteren.

AGENDA

[illegible]:
„La regina di Saba", 19.00 en 21.00 uur
CINELANDIA:
„The golden Idol, 19.00 en 21.00 uur
ROXY:
„Crime School", 19.00 en 21.00 uur
CARIBE:
„Angelo y los pecadores": 20.00 uur
REX:
„Bomba and the jungle girl"; 20.00 uur
ROYAL:
„Utah wagon train"; 20.00 uur.
SUFFISANTTHEATER:
„Aloma of the south seas"; 20.00 uur

Apotheken.

De nachtdienst wordt waargenomen in Otrabanda door Botica Central Bredestraat 45, tel. 3281, in Punda door Botica Juliana, Julianaplein 6, tel. 1854

Wit Gele Kruis.

De nachtdienst wordt verzorgd door Zuster van Agtmaal, Nieuwindstraat 22a, tel. 3773.

GREEP UIT DE AETHER

CURCM (416.6 m.)

17.50 Kinderuitzending.
17.15 Apéritief
17.30 Gramophoonplaten
17.45 Cumpleaños Feliz
18.15 Boletin di Noticia
18.30 Nieuws
18.45 After dinner
19.00 Voor het slapen gaan
19.30 Wat de handel biedt
20.30 The Voice of the Windward Islands
21.00 La Hora Dominicana
21.45 B.B.C. Harmonieconcert
22.15 Nieuws en Sluiting.

HOYER (5.25 m)

18.00 Duitse wijsjes
18.15 Hollands kwartiertje
18.30 Antillaanse muziek
18.45 Nanzi verhaal voor Hr. J. Martina
19.00 Woensdagavond concert.
19.30 Hoorspel Un amor frente al distino.
19.45 Week-end films
19.50 Met de jarigen in de lucht
20.30 Hoorspel frente al pecado de ayer
20.45 Gevarieerd programma
22.00 Sluiting.

AVROS (19 m.)

17.00 Linda's Eerste Liefde,
17.15 Vrolijke programma
17.45 Populaire melodieën
18.00 „Aetherstem"
18.45 Nieuws
19.00 Indonesische muziek
19.45 V. & V. Programma
20.00 Advertenties
20.55 Nieuws
21.00 Sluiting

P.C.J.

18.37 Klanken uit alle landen.
19.00 Nieuws.
19.17 De Haarlemse Volksdansers.
19.31 Reportage.
19.36 Rondetafelgesprek.
19.56 U vraagt.. wij draaien.
20.20 Voor de West
20.51 Nieuws
20.55 Avondgebed:
20.58 Sluiting.

Emmastad

Telegram Afdeling:
Van 05.30 — 23.30 kantoor tel. 2307
Van 23.30 — 05.30 J. N. F. Jung tel. 3209

Personeel Afdeling:
Van Zat. 1 Jan. 12.00 t.m. Zat. 8 Jan. S. H. Tiesma, tel. 4445, Troepiaalweg 19, J. D.
Bij geen gehoor nadere inl. tel. 2400

Materialen Afdeling:
M. K. A. van Kicken tel. 2843, 44

C.S.M.

Rederij:
J. G. Pruis tel. 2606

Scheepsagentschap:
07.30 — 23.00 kantoor tel. 2456 2551
Van 18.00 — 19.00 en van 23.00 — 07.30
W. R. Engelsman tel. 2304

Dok Afdeling:
Van 16.30 — 1.00 tel. 2276;
van 1.00 — 07.30 J. Marcussen tel. 2245

THEATER ASIENTO:
Filmliga Curaçao.